

Αντίλαλοι απ' τους Σκάρους

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΤΩΝ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

Γραφεία: Γερανίου 41 Αθήνα Τ.Κ. 10431 • Τηλ./Fax: 210-6420024 • Περίοδος Γ' • Αριθμός φύλλου 66 • Ιούλιος - Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2026

Το πανηγύρι μας και το αφιέρωμα για τα 50 χρόνια από την ίδρυση της «ΕΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΤΩΝ ΛΕΥΚΑΔΑΣ «ΟΙ ΣΚΑΡΟΙ»»

Η εκδήλωση ξεκίνησε με χαιρετισμό-καλωσόρισμα των παρευρισκομένων από μέρους του Προέδρου του Συλλόγου μας, **Παναγιώτη Σέρβου**. Μας τίμησαν με την παρουσία τους ο πατήρ **Ιωαννίκιος Ζαμπέλης**, Πρόεδρος του Ηγουμενοσυμβουλίου του Ι. Ναού Αγίου Γεωργίου των Σκάρων, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας των Απανταχού Λευκαδίκων Συλλόγων **Χαράλαμπος Κοντογεώργης** και ο Ταμίας **Θωμάς Λάζαρης**, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής **«Η Αγία Μαύρα» Θωμάς Χόρτης** και η Πρόεδρος του **«ΦΗΓΟΣ» Αγγελική Σούνδια**. Παραβρέθηκαν επίσης πολλοί απ' τους ομογενείς μας όπως κάθε χρόνο.

Για το αφιέρωμα μίλησε ο **Ευγένιος Μανωλίσης**, μέλος του Διοικ. Συμβουλίου ενώ την προβολή βίντεο και φωτογραφιών επιμελήθηκε ο Γραμματέας του Δ.Σ., **Δημήτρης Μανωλίσης**.

ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΤΙΜΑΜΕ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΓΙΑ ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ «ΕΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΤΩΝ ΛΕΥΚΑΔΑΣ «ΟΙ ΣΚΑΡΟΙ»» όπως είναι το πλήρες όνομα του Συλλόγου μας. Ήταν άνοιξη του 1976, όταν απολυμένοι από τον στρατό, ήρθα από τον Έβρο στην Αθήνα και έμαθα ότι έγινε πλέον ο Σύλλογός μας με προσωρινή διοικούσα επιτροπή τους **(†) Διονύσιο (Νιόνιο) Λεωνίδα Δουβίτσα**, τον **(†) Γεώργιο Κονδυλάτο** του **Σπύρου (Σβωλή)**, τον **Θεολόγο Δουβίτσα** του **Μανώλη** και τον **Σίμο Σούνδια** του **Θοδωράκη**.

Για την ιστορία για να θυμηθούμε και τα **ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΜΕΛΗ**: **(†) Μανωλίσης Θωμάς (Μάκης) Δημ. (Κακανός)** **Μανωλίσης Αντώνης Αριστείδου (Κασσάνδρης)** **(†) Μανωλίσης Χαρίλαος Γεωργίου (Κουβαλίας)** **Μανωλίσης Δημήτριος Νικολάου (Κασσάνδρης)**

Μανωλίσης Βασίλειος του Σπύρου (Δία) **(†) Δουβίτσας Διονύσιος (Νιόνιος) του Λεωνίδα (Πριονάς)** **Δουβίτσας Θεολόγος του Μανώλη Δουβίτσα Γιαννούλα Νικολάου (Κοκοσουλή)** **Δουβίτσας Νικόλαος του Γιωργή (Μπαλάλας)** **(†) Σούνδιας Συμεών του Θεοδώρου (Μέτwaras)** **Σούνδιας Ιωάννης του Ευσταθίου (Κασταθήςρας)** **(†) Σέρβος Κων/νος (Κώτσος) του Γιάννου** **Σέρβος Παναγιώτης του Κων/νου (Κώτσου)** **Κόκλα Αγάπη του Ευσταθίου** **(†) Σούνδια-Φερεντίνου Αργυρώ του Θρασύβουλου (Γαδή)** **Φερεντίνου Αικατερίνη Μανωλίσης Γιώργος του Ευαγγέλου (Τσαντάσης)** **Σούνδιας Θωμάς του Αριστείδου (Γαδής)** **Δουβίτσας Κων/νος του Σπυραντώνη (Σοράκος)** **Σέρβου Μαρία του Κων/νου (Κώτσου)** **(†) Κονδυλάτος Γεώργιος του Σπύρου (Σβωλής)** **Κονδυλάτου Μαρία του Σπύρου (Σβωλή)**

Όπως και τους διατελέσαντες σ' αυτά τα 50 χρόνια, Προέδρους:

Ξεκινώντας από τον προσωρινό Πρόεδρο, αείμνηστο **Σπύρο Ανδρέα Κονδυλάτο** (δικηγόρο και αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης) περνάμε στον πρώτο εκλεγμένο **Ανδρέα Σπύρου Κονδυλάτο** και ακολουθούν **Διονύσης (Νιόνιος) Δουβίτσας** του **Λεωνίδα**, **Ευγένιος Μανωλίσης** του **Αγγελου**, **Σίμος Σούνδιας** του **Θοδωράκη**, **Νίκος Μανωλίσης** του **Γεωργίου (Κουβαλιά)**, **Νίκος Κολυβάς** του **Κων/νου (Κάπα)**, **Χρήστος Κατσάρας**, γαμπρός Αλεξαντρίτης (μετά την τροποποίηση του Καταστατικού μπορούν να είναι μέλη και να εκλέγονται στα όργανα του Συλλόγου και οι σύζυγοι, γυναίκες και άντρες Αλεξαντριτών) και φτάνουμε στον σημερινό μας Πρόεδρο **Παναγιώτη Σέρβο** του **Κώτσου**.

Να σημειώσουμε εδώ ότι πολλοί απ' τους παραπάνω χρημάτισαν Πρόεδροι παραπάνω από μια θητεία στα 50 χρόνια ύπαρξης του Συλλόγου.

Στη μνήμη λοιπόν όσων έχουν φύγει μέχρι σήμερα, απ' τα ιδρυτικά Μέλη, στους χρηματήσαντες σε θέσεις ευθύνης στα Διοικητικά όργανα του Συλλόγου αλλά και των απλών μελών ας τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή!

Κύριος σκοπός της ίδρυσης του Συλλόγου ήταν η σύσφιξη των σχέσεων και η αλληλεγγύη των Αλε-

ξαντριτών στην μεγαλούπολη της Αθήνας και ευρύτερα στην Αττική όπως και η ενίσχυση των κατοίκων των οικισμών, της περιοχής Αλεξανδρου δι' όλων των μέσων και μάλιστα διά της εκτελέσεως παντός κοινωφελούς έργου. Έτσι προς επίτευξη των άνω σκοπών «να διοργανώνει και εκτελεί εκδηλώσεις ψυχαγωγικές, διαλέξεις, εκθέσεις, αθλητικούς αγώνες, χορούς, εκδρομές, θεατρικές παραστάσεις κ.λπ.» όπως αναφέρονται και στο καταστατικό του Συλλόγου μας.

Τα πρώτα χρόνια η συμμετοχή των χωριανών μας στις δραστηριότητες και εκδηλώσεις του Συλλόγου μας ήταν σχεδόν καθολική. Βρέθηκαν σ' αυτές άνθρωποι που είχαν 10ετίες να ιδωθούν, συγγενείς που δεν γνώριζαν. Μέσα από τον Σύλλογο δόθηκε η δυνατότητα συμπαράστασης πολλών συγχωριανών μας, που βρέθηκαν σε ανάγκη, με όποιο τρόπο ήταν πρόσφορος τότε.

Μην ξεχνάμε ότι την εποχή εκείνη οι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες ήταν για όλους μας δύσκολες. Ήταν που πριν 10 χρόνια είχε αρχίσει ένα ακόμη κύμα εσωτερικής και εξωτερικής μετανάστευσης.

Με την έκδοση της εφημερίδας μας **«Αντίλαλοι απ' τους Σκάρους»** συνδέθηκαν οι Αλεξαντρίτες της Αττικής μ' αυτούς που έμεναν στους οικισμούς της Κοινότητάς μας κυρίως

Συνέχεια στη σελ. 4

Ρώτησαν τον φιλόσοφο Στίλωνα αν υπάρχει κάτι πιο ψυχρό από ένα άγαλμα. — Ναι, είπε, ένας αναισθητός άνθρωπος.

Στίλπων, αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος (360-280 π.Χ.)

Κοινωνικά

Γεννήσεις

— Ο **Μιχάλης Επαμεινώνδας (Νώντα) Σέρβος** και η σύζυγός του **Δάφνη**, απέκτησαν **κοριτσάκι**.

— Ο **Γεώργιος Σπυριαντώνης Φούρος** και η σύζυγός του **Αντζελα Γεωργιάκη**, απέκτησαν **αγοράκι**.

Να τους ζήσουν τα νεογέννητα.

Βαπτίσεις

— Ο **Πέτρος Νικολάου Πολίτης** και η σύζυγός του **Αντριάννα**, βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν **Μαρία**.

— Ο **Παύλος Σούνδιας** του Παναγιώτη (Παναούτα) και η σύζυγός του **Ελένη Μαθιέσου**, βάπτισαν το αγοράκι τους στην Αμερική και το ονόμασαν **Παναγιώτη-Κένεθ**.

Να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα.

Γάμοι

— Η **Λίζα-Μαρία** του Δημητρίου Βρεττού (Παναγιώτη-Τόλια) και της **Αντζελας** και ο **David Lewis Ireland**, τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στην Αγία Κυριακή και δεξιώθηκαν τους καλεσμένους τους στην «Ανάσα του Ζορμπά» στη Νικιάνα.

— Η **Μαρία-Σοφία Γεωργιάκη** του Περικλή και της Αγγελικής (εγγονή της Σοφίας Σούνδια-Μέτωνα) και ο **Κρίστιαν Μητροφάν** τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στην Αγ. Κυριακή.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Θάνατοι

— Η **Σταυρούλα Κονίδου**, χήρα Γεωργίου, πεθερά του Θανάση Σούνδια του Παναζή (Τζάρα) πέθανε στη Νικιάνα όπου και κηδεύτηκε.

— Η **Ευαγγελία Κατσαρού**, χήρα Φώτη Κατσαρού (Καραγιάννη) πέθανε στο Περιγιάλι και κηδεύτηκε στα Πλατύστομα.

— Η **Χρυσούλα Κομνηνού-Μανωλίτη**, χήρα Οδυσσέα Μανωλίτη (Παπάσα) πέθανε στη Λευκάδα και κηδεύτηκε στη Νικιάνα.

— Ο **Κώστας Γεωργίου Βρεττός** (Μανίας-δικηγόρος) πέθανε στη Λευκάδα και κηδεύτηκε στη Νικιάνα.

— Ο **Επαμεινώνδας Αλκιβιάδης Μανωλίτης**, συνταξιούχος δημοσιογράφος, πέθανε στη Νικιάνα. Η εξόδιος ακολουθία έγινε στην Μητρόπολη Λευκάδας όπου και ενταφιάστηκε.

— Ο **Ευάγγελος Λάζαρης** του Φύλα (Καρνάβαλου), σύζυγος της Ευαγγελίας Βρεττού του Αποστόλη (Τσόλα) πέθανε στον Επίσκοπο και κηδεύτηκε στη Νικιάνα.

— Ο **Γιάννης Μανωλίτης** του Πραξιτέλη (Αρμπας), πρώην Κοινοτάρχης, πέθανε και κηδεύτηκε στη Νικιάνα.

— Η **Θεοδώρα (Λούλα)**, χήρα Παναγιώτη **Μανωλίτη** (Ραύτη) πέθανε στη Λευκάδα και κηδεύτηκε στη Νικιάνα.

— Πέθανε στην Αμερική η **Τασούλα Θεϊακού** του Δημητρίου, χήρα Σωκράτη Ζαβιτσάνου.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στη Νικιάνα ο **Κωνσταντίνος (Ντίνος) Θ. Αργύρης** με προσφορά μέσω δωρεών στην τοπική κοινωνία (Κοινότητα, εκκλησία, Πολιτιστικό Σύλλογο, βιβλιοθήκη κ.λπ.).

— Πέθανε στην Αυστραλία η **Μαρίνα**, σύζυγος του Νίκου **Σέρβου** (Γίγαντα).

— Πέθανε στην Αθήνα η **Μαρκέλλα Κάπρου**, το γένος Γεράσιμου Σούνδια (Τζάρα).

— Πέθανε η **Μαρία** σύζυγος Ποσειδώνια **Μπακογιώργου** στη Νικιάνα όπου και κηδεύτηκε.

Τα θερμά μας συλλυπητήρια στους οικείους τους.

Σημείωση Σύνταξης:

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ για τα κοινωνικά και άλλα σχετικά του χωριού να επικοινωνείτε με τον **Φώντα Δουβίτσα** στο τηλέφωνο **26450-71430** και κινητό **6976480145** και με τα μέλη του Δ.Σ. στα τηλέφωνα που αναγράφονται παρακάτω.

Γιάννης Μανωλίτης του Πραξιτέλη (Αρμπας)

Έφυγε σε ηλικία 93 χρόνων, ενεργός μέχρι και τα στερνά του.

Ακέραιος χαρακτήρας, χαμηλών τόνων, καλός γείτονας και εργοδότης.

Η ζωή δεν του χαρίστηκε, πάλεψε όμως από μικρός. Σωστός οικογενειάρχης, παντρεύτηκε με τη Νίκη του Γιάννη τ' Άγγελου Βρεττού και απέκτησαν τη Δήμητρα και τον Παναγιώτη. Ο πρόωρος χαμός του γαμπρού του ήταν πλήγμα γι' αυτόν, φρόντισε όμως τη Δήμητρα και τα δύο του εγγόνια όπως και τη σύζυγό του Νίκη με τα προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε.

Το ενδιαφέρον του για τα κοινά παρέμεινε απ' την εποχή που χρημάτισε κοινοτάρχης την περίοδο 1975-1978 όπως και η αγάπη του για τη δουλειά του, μικροεργολάβος κατασκευών, αλλά και για τη γεωργία. Η προεδρική του θητεία θεωρείται πετυχημένη αν αναλογιστούμε τις συνθήκες της εποχής (μετοίκηση των κατοίκων των ορεινών οικισμών προς τη Νικιάνα, ανάγλυφο της Κοινότητας, περιορισμένες δυνατότητες χρηματοδότησης κ.λπ.). Διεκδικητικός προς τις αρμόδιες υπηρεσίες αλλά και με προσωπική προσφορά λόγω και της δουλειάς του ήταν αγαπητός απ' την πλειονότητα των κατοίκων.

Στα δύσκολα χρόνια μετά την εμφύλια διαμάχη ήταν απ' τους λίγους που προσπάθησε για τον κατευνασμό και τη συμφιλίωση.

Καλοταξίδος Γιάννη και ελαφρύ το χρώμα της Αλεξανδρινής γης που σε σκέπασε.

E.M.

Τασούλα Θεϊακού του Δημητρίου (1934-2026)

Η Τασούλα, χήρα Σωκράτη Ζαβιτσάνου, η αγαπημένη μας μητέρα, έφυγε για το τελευταίο ταξίδι της στις 21 Αυγούστου του 2026 στην Αμερική...

Επειδή είχε γνώρισε δυσκολίες, η Τασούλα έτρεφε μια καρδιά για τους μη εξυπηρετούμενους, τους αρρώστους και όσους είχαν ανάγκη φροντίδας. Μαγειρεύε το πρωί, ετοίμαζε τα σκεύη της και ξεκινούσε να επισκέπτεται ηλικιωμένους σε γηροκομεία, σε νοσοκομεία ή σε σπίτια φέρνοντας ζεστά ελληνικά γεύματα και πιο ζεστές συζητήσεις. Αγαπούσε το μαγείρεμα και την ζαχαροπλαστική, και κάθε χρόνο βοηθούσε στην κουζίνα της εκκλησίας στην προετοιμασία φαγητού και γλυκών για το Αυθεντικό Ελληνικό Φεστιβάλ. Η αποφασιστικότητα και η ισχυρή της θέληση την συνόδευαν σε κάθε εποχή της ζωής της.

Η Τασούλα ήταν τυχερή που είχε την κόρη της Ελένη στο πλευρό της σε όλη της τη ζωή.

Ο γιος της, ο Τζον, και η νύφη της, η Τζόνι, της χάρισαν τέσσερα όμορφα εγγόνια, τα οποία λάτρευε. Ακόμα και όταν η υγεία της επιδεινωνόταν, ήταν αποφασισμένη να ξυπνάει την αυγή για να ποτίσει τα φυτά της και να φροντίζει το σπίτι της. Της απονεμήθηκε το βραβείο Westbury's Yard of the Month. Ο κήπος της ένας μικρός παράδεισος. Υπάρχουν τόσα πολλά ακόμη που μπορούμε να διηγηθούμε για αυτή την πραγματικά καταπληκτική γυναίκα - περισσότερα από όσα μπορεί να χωρέσουν οποιεσδήποτε σελίδες. Δεν θα μάθουμε ποτέ όλους όσους άγγιξε στη ζωή της. Αλλά ο Θεός ξέρει.

Την Τασούλα προηγήθηκαν στο θάνατο η κόρη της Βισάρια, η αδελφή της Βασιλική, οι αδελφοί της Νικόλαος και Παναγιώτης και ο σύζυγός της, Σωκράτης. Επιζούν ο γιος της Ιωάννης και η σύζυγός του, Τζόνι, η κόρη της Ελένη και τα τέσσερα πολύτιμα εγγόνια της: η Αναστασία (που πήρε και το όνομά της), ο Σωκράτης, ο Διαμαντής και η Ειρήνη.

Ας είναι αιωνία η μνήμη της. Η ζωή της σίγουρα θα ζει μέσα σε όλους μας.

Σ.Σ.: Απόσπασμα από ανάρτηση του γιου της, Γιάννη.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλούνται όλα τα μέλη της Ένωσής μας να στείλουν στο **e-mail: dmanolitsis@yahoo.gr** ή στο κινητό **6936791486** το κινητό τους και το e-mail τους για καλύτερη και γρηγορότερη επικοινωνία.

Προσφορές & Συνδρομές για τον Σύλλογο

Γιάννης Σούνδιας Ευσταθίου (Κασταβήρας)	50€
Φίλιππος Σούνδιας Θωμά (Γαδής)	25€
Αλέκος Κολυβάς Μαρίνου (Φαρμακείο)	50€
Αλεξαντρίτης που δεν επιθυμεί να αναφερθεί ..	50€
Αφοι Δουβίτσα (κρεοπωλείο)	50€
Άγγελος Δουβίτσας Θεοδωρή	100€
Ντίνα Σούνδια-Σέρβου του Σπύρου	50€
Θεοδωρή Κανελλόπουλος	20€
Θεοδώρα Σολδάτου-Σέρβου	50€
Επαμεινώνδας Σέρβος Μιχαήλ	30€
Κώστας Καραβίας (Καπετάνιος)	20€
Παναγιώτης Δουβίτσας Κώστα (Γιωργή)	50€
Σπύρος Μανωλίτης Βελισσάρη (Τζαβούλια)	50€
Φωτεινή Βλάχου Κώστα (Σία)	50€
Κατερίνα Μανωλίτη Παναγιώτη (Τζαβούλια) ..	20€
Σπύρος Αραβανής (Κασούνης)	20€
Βασίλης Μανωλίτης Σπύρου (Δία)	50€
Γεώργιος Κολυβάς Γεωργίου (Κάπας)	50€
Γεώργιος Χρήστου Κωσάρος	20€
Θωμάς Λάζαρης	20€
Θωμάς Χόρτης	20€
Χαράλαμπος (Μπάμπης) Κοντογεώργης	20€
π. Ιωαννίκιος Ζαμπέλης	50€
Ακριβούλα (Βούλα) Μανωλίτη-Καραμπόκη	20€
Γιάννα Σέρβου-Αμπουμόγλι	20€
Γεωργία Σέρβου-Βλάχου	20€
Στρατής Ζαχαρίας (Μυτιληνός)	50€
Ανδρέας Τζαναβάρης Κων/νου	50€
Νίκος Μανωλίτης Ευσταθίου (Καψάλης)	30€
Νίκος Φρεμεντίτης Γεωργίου (Μελιτζούρας)	20€
Γιάννης Μανωλίτης Χρήστου (Κασσάνδρης) ..	100€
Ακριβούλα Σούνδια Δημητρίου (Βασιλά)	50€
Χρήστος Ιωάννη (Μπακόγιαννου) Μανωλίτης ..	50€
Ντίνα Σούνδια-Παπαδοπούλου (Σταθιά)	50€
Χριστόδουλος Σούνδιας Γεωργίου	20€
Θεοδώρα Σούνδια Κίμων (Μέτωνα)	50€
Ζώη Βρεττός Παναγιώτη (Τόλια)	100€
π. Ιωάννης Σκιαδαρέσης (Τσαμπαρής)	50€
Ελευθερία Μανωλίτη Αγγέλου	20€
Νίκος Σούνδιας Ευσταθίου	100\$ Αυστρ.
(Κασταβήρας)	100\$ Αυστρ.
Παναγιώτης Βλάχος Ευσταθίου	50\$ Αυστρ.
(Βλαχάκις)	50\$ Αυστρ.
Σπύρος Βλάχος Ευσταθίου (Βλαχάκις)	50\$ Αυστρ.
Μαρία Αλεξίου-Βλάχου Ευσταθ.	50\$ Αυστρ.
(Βλαχάκις)	50\$ Αυστρ.
Δήμητρα (Τούλα) Μανωλίτη-Βρεττού	100\$ Αυστρ.
Αγγελιάου	30€
Αικατερίνη Μίντζα (φαρμακείο)	30€
Νικηφόρος Μανωλίτης (Πίπας)	50€
Θεοδόσης Γ. Σούνδιας (Ματσούκας)	20€
Μαρία χήρα Σίμου Σούνδια	50€
Δημήτριος Φρεμεντίτης (Μελιτζούρας)	20€
Πέτρος Δρακάτος (ΝεοΑλεξαντρίτης)	50€
Γεωργιάκης Περικλής	50€
Παναγιώτα Μανωλίτη, χήρα Αθανασίου	30€
Μαγγίνα-Δουβίτσα Ειρήνη, χήρα Γεωργίου	30€

ΝΕΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
GR 120171 0410 006041010228123
στο όνομα Παναγιώτης Κ. Σέρβος

Αντίλαλοι απ' τους Σκάρους

Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αλεξανδρινών Λευκάδας

Διεύθυνση: Γερανίου 41 Τ.Κ. 10431 Αθήνα

Εκδότης-Διευθυντής: Ο Πρόεδρος του Συλλόγου

Παναγιώτης Κων/νου Σέρβος τηλ.: 6936002554

Η εφημερίδα συντάσσεται

από Συντακτική Επιτροπή

Επιμέλεια - διορθώσεις:

Μανωλίτης Ευγένιος, Μανωλίτης Δημήτριος

Συνεργάτες: Ζηνέλης Δημήτριος, Αγάπη Κόκλα

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση - Εκτύπωση:

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη Αριστεά & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ιλιον

Τηλ.: 210-2619003 e-mail: karpouzi@otenet.gr

Τα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα την άποψη του Συλλόγου μας.

Λεξικόν του ιδιώματος της λευκαδίτικης ντοπιολαλιάς

της Ιωάννας Κόκλα

Συνέχεια του λεξικού του ιδιώματος της λευκαδίτικης ντοπιολαλιάς, του θεατρικού έργου της **Ιωάννας Κόκλα «Να τ' κρίνω ή να μην τ' κρίνω»**, εκδόσεως του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Λευκάδας, με ετυμολογική και ερμηνευτική προσέγγιση, όπου στην πράξη αποδεικνύεται το ενιαίο, συνεχές και αδιαίρετο του λόγου του ελληνικού, (ή όπως έχει επιγραφεί να λέγεται της ελληνικής γλώσσας), από την Ομηρική εποχή έως σήμερα.

1. Απάγκιο, τό: ή ασφάλεια και ή θαλπωρή που παρέχει τό προστατευμένο κι απάνεμο μέρος από τόν άέρα και τήν βροχή. Καί γιά νά παρέχεται αυτή ή γλυκειά αίσθηση της θαλπωρής θά έπρεπε τό μέρος αυτό, ή τοποθεσία, νά σχηματίζει έσοχή ή και κοίλωμα, νά είναι ευήλιο γιά νά χρησιμοποιεί ως καταφύγιο-άγκαλιά από τίς δύσκολες καιρικές συνθήκες. Η έτυμολογική προσέγγιση είναι από την πρόθεση «**άπό** + **άγκος, τό**», όπου άγκος είναι ή καμπί, τό κοίλωμα, τό φαράγγι. Η άγκή είναι ή άγκαλιά, «**άγκαλος, ό, όσον χωρεί εις μίαν άγκάλην, ή άγκαλιά**» και «**άγκοινη, ή (κατ' έπέκτ. εκ του άγκών, διά του άχρ. άγκώνη) άγκών, άγκάλη**» (Ι. Πανταζίδη «Ομηρικό Λεξικό», έκδ. «έλεύθερη σκέψις»). Συνηθισμένη υπήρχε ή φράση στά παιδικά μας ακούσματα «**Κάτσε έδεδω καμάρι(ι) μ', πού είναι άπόγωνο (άπό + γωνία, σχηματίζεται έσοχή γωνίας) κι έχει άπάγκιο, νά μίν ξ(υ)λιάσεις!**», άπό τίς προγιαστές βαβάδες (γιαγιάδες) μας...

2. Βολιός, ό: ό υπερυψωμένος σωρός άπό πέτρες, ή συσσωρευμένα έρείπια. «**Ακειό ένας βολιός άπό πέτρες έκατάν(η)σε τό παλιοκά(υ)βό σ', μετά άπ' τό σεισμό!**» Η έτυμολογική προέλευση της συγκεκριμένης λέξης προέρχεται εκ του ρ. **βάλλω** μέ τήν έννοια του

ρίχνω άκανόνιστα τόν ένα λίθο επάνω στον άλλο. Δυστυχώς μέ τήν ερήμωση της υπαίθρου οί γκεμισμένες λιθιές τώρα πιά έχουνε καταντήσει «**βολιοί**» στά χέρσα χωράφια της άκαλλιέργητης γής των προγόνων μας!

3. Νύλα, ή: τό ψυχουσναισθηματικό στρεσάρισμα, ή λαχτάρα, ή ψυχική άναστάτωση, ή τάλαιπωρία. Ακούγεται στό λευκαδίτικο ιδίωμα της ντοπιολαλιάς: «**Έπαθνα νιά (μιά) νύλα έψές (χθές τό βράδυ) πού άκόμα τό φυσάω και δέν κρυώνει!** Έστραβοκατ'νίστ(η)κα (φοβήθηκα υπερβολικά)! Η έτυμολογική προέλευση είναι από τήν αρχαιοτάτη ομηρική λέξη «**νπλός, -ές**», «**νπ + έλεος**» = όχι έλεος, «**ό, ή νπ-λεός, τό -ές**» = ό άνευ έλέους, ό άνπλός, ό σκληρός, ό άσπλαχνος. Στο «Ομηρικό Λεξικό» του Ι. Πανταζίδη, αναγράφεται: «**νπλεός, ές (νπ-έλεος), και κατά συγκ. νπλός I, 632 εξ ου δοτ. νπλεί και αίτ. νπλέα, άνπλεός επί προσώπων, II, 33...**» «**νπλεός ήμαρ**» = ή άσπλαχνος ήμερα (του θανάτου) Δ, 484... συχνότατα «**νπλεί χαλκώ**» επί παντός χαλκού ή σιδηρού επιθετικού όπλου ή έν γενεί παντός όργάνου ως τοιούτου χρησιμεύοντος, **δώρατος, ξίφους, πελέκεως Δ, 348, θ, 743...** «**ύπνος**» άνπλεός, σκληρός ύπνος, καθ' όν τις δεινά έπαθε, μ, 372». Έξ όλων καταλήγουμε ότι: διά της ντοπιολαλιάς διασώζεται ή ξεχωριστή κι άκριβής έννοια της ψυχουσναισθηματικής άναστάτωσης της «**νύλας**», άπό τήν άπρεπή συμπεριφορά των άνπλεών (άνελέπτων) συνανθρώπων μας!

4. Πεντόβολα, τά: λίαν αγαπητό παιγνίδι μέ βόλους, μέχρι τό τέλος του είκοστού αιώνας στην Λευκάδα. Τήν θέση των βόλων κατείχαν οί μικρές στρογγυλεμένες πέτρες και τό έν λόγω παιγνίδι άνέπτυσε άριστα τόν όπτικοκι-

νητικό συντονισμό άπό πολύ μικρή ηλικία στά παιδιά. Η έτυμολογική προσέγγιση είναι προφανής «**πέντε + βόλοι**», παρότι τά πεντόβολα δέν παίζονταν μόνο μέ πέντε βόλους, άλλα και μέ τρείς.

5. Σβώλος, ό: τό στερεοποιημένο και συμπυκνωμένο κομμάτι χώματος, κυρίως της φρεσκοοργωμένης άρουρας γής, ή σβωλιασμένη γή. Η πάνσεπτη Ομηρική παρακαταθήκη αναφέρει τήν λέξη «**βώλος**» μ' αυτήν άκριβώς τήν έννοια, της «**βωλιασμένης**» (και χάριν έμφασης **σβωλιασμένης**) όργωμένης (ή και όργωσμένης) γής! Τό άκριβές κείμενο είναι: «**...είκοι δ' υπό βώλος άρότρω τώ κέ μ' ίδοις, άλλα δινηκέα προταμοίμην.**» (Οδ. σ, 374-5). Καί ή νεώτερη άπόδοση: κι ή σβωλιασμένη γή νά σπάει μπροστά σ' άλλετρι' τότε θά μπορούσες νά μέ δής (λέγει ό ίδιος ό βασιλιάς της Ομηρικής Ιθάκης Όδυσσεάς), πώς θά άνοιγα άδιάκοπα τά όργωμένα αυλάκια, άπό τήν μιά άκρη του χωραφιού ως τήν άλλη! Τό καταπληκτικότερο δέ όλων είναι ότι αυτή τήν πατρογονική σβωλιασμένη γή, τόν «**σβώλο**» έκσφενδονίζει (έν είδει βολής στην σφεντόνα του) ό άπροσκύνητος Σφακισάνος άγρότης «**Φωτεινός**» προς τούς καταπατητές, κατακτητές της γής του, στο άνεπανάληπτο όμώνυμο ποίημα του λευκάδιου έθνικού μας ποιητή Άριστοτέλη Βαλαωρίτη: «**Πάρε ένα σβώλο Μητρο και διώξε εκείνα τά σκυλιά πού μάς χαλούν τό φύτρο!** Έπιπροσθέτως «**ή βώλαξ-κος**» είναι ό «**βώλος**», ό «**χωμάτινος σβώλος**» και «**βωλάκιος, α, ον**» είναι ό «**σχηματίζων βωλάκας**», ό «**έχων πλούσιον (άφθονον) χώμα**» (Ιωάν. Σταματάκου «**Λεξικόν της Αρχαίας έλληνικής Γλώσσας**»).

6. Φώλι, τό: τό έναπομείναν αύγό στην φωλιά των όρνίθων, στό

κοτέτσι, προκειμένου νά μίν μένει άδεια, κενή, μετά τήν καθημερινή συλλογή των αυγών. Έπικρατούσε ή δοξασία ότι εάν υπήρχε στην φωλιά τό «**φώλι**», θά επιδρούσε ως κίνητρο γιά τίς κότες γιά νά καθίσουν και νά γεννήσουν τ' αυγά τους! Η δοξασία αυτή συνέτεινε στο γεγονός ότι ή φωλιά (**φωλεά**) νά μίν μένει ποτέ άδεια, άλλα νά υπάρχει τό φώλι ή επί το λαϊκότερον ό «**κοτοφώλος**» ή επί τό άρχαιοπρεπέστερον τό «**άποφώλιον**»! Η ίδια αυτή έκφραση «**άποφώλιος**» είναι αύτούσια καταγεγραμμένη στην Όδύσσεια του Όμήρου, μέ τήν μεταφορική της όμως έννοια του παρακατιανού, του τελευταίου, «**...έπει ούκ άποφώλιος ήα ούδέ φυγοπτόλεμος...**» (Οδ. ξ, 212).

7. Φωτίκια, τά: τά δώρα του άναδόχου (νονού) προς τόν άναδεκτό ή βαπτισμιό ή βαπτιστήρι. Τά «**φωτίκια**» συμπεριελάμβαναν τόν άπαραίτητο ρουχισμό (έσωτερικό-έξωτερικό), παπούτσια μέ κάλτσες και όπωσδήποτε κόσμημα χρυσού σταυρού, ό όποιος χρυσός σταυρός έχρησίμεινε ως φυλαχτό ζωής στον «**νεοφώτιστο**» άναδεκτό. Όπως εύκολα γίνεται αντιληπτό τά «**φωτίκια**» στο «**πνευματικό πεφωτισμένο πλέον τέκνο**», τόν «**νεοφώτιστον**», έτυμολογούνται εκ του ρ. **φωτίζω**, μέ τήν έννοια του δίνω (παρέχω) πνευματικό φως! Η άναδοχή του πεφωτισμένου πνευματικού τέκνου έλκει τίς ρίζες της άπό τόν θεσμό των Έλευσινίων Μυστηρίων, μέ τήν μόνη διαφορά όχι της βαπτίσεως άλλα της μυήσεως στα Έλευσίνια Μυστήρια! Έως και ό ήρωας Ηρακλής υπήρχε «**άναδεκτός**» μυήσεως στην Έλευσίνα, προκειμένου νά μυηθεί στα Μεγάλα Έλευσίνια Μυστήρια.

Συνεχίζεται

Φωτογραφίες του χθες...

Του Δημήτρη Μανωλίτη (Κασσάνδρη)

Μέσα απ' αυτή την στήλη της εφημερίδας θα προσπαθήσουμε να φέρουμε στη μνήμη μας εικόνες και γεγονότα περασμένων δεκαετιών που έσωσαν και αποτύπωσαν σε ασπρόμαυρο φόντο παλιότεροι συγχωριανοί μας.

Φωτογραφίες που αγγίζουν το χθες του καθενός μας και μας φέρνουν πίσω στα δύσκολα αλλά και ωραία εκείνα χρόνια που όλοι μας νοσταλγικά θυμόμαστε.

Νομίζω ότι κάθε τέτοια στιγμή ίσως είναι κληρονομιά όλων και η δημοσίευσή της αποτελεί υποχρέωση αλλά και δικαίωμά μας να την μοιραζόμαστε.

Γεράσιμος Μανωλίτης του Ευσταθίου (Μαργετινής), Δάσκαλος (1848-1928)

1969: Ιουλία (Λία) σύζ. Γεωργίου Βρεττού (Πλιάτσικα) και (†) Δήμητρα (Δημήτρω) σύζ. Οδυσσέα Κολουβά (Καναβάτου)

Το πανηγύρι μας και το αφιέρωμα για τα 50 χρόνια από την ίδρυση της «ΕΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΤΩΝ ΛΕΥΚΑΔΑΣ “ΟΙ ΣΚΑΡΟΙ”»

Συνέχεια από τη σελ. 1

όμως με τους απόδημους όπου γης Αλεξαντρίτες. Η ενημέρωση για ό,τι γινόταν στο χωριό καθώς και η προβολή των προβλημάτων, που έφτανε σε κάθε Αλεξαντρίτη και τον γέμιζαν με ενδιαφέρον και αγάπη για τον τόπο καταγωγής του και τους ανθρώπους του, που ήταν οι δικοί του άνθρωποι.

Οι ξενιτεμένοι μας αλλά και όσοι έμειναν στη Λευκάδα περίμεναν πως και πως, κάθε 3μηνο την εφημερίδα, όπως περίμενε η μάνα γράμμα απ' τα ξενιτεμένα της παιδιά!!!

Ακόμη και σήμερα το ενδιαφέρον παραμένει το ίδιο παρά την πρόοδο της τεχνολογίας (διαδίκτυο κ.λπ.).

Ήρθε η δημιουργία της ποδοσφαιρικής μας ομάδας του **“ΚΕΡΑΥΝΟΥ ΣΚΑΡΩΝ”** για να προστατέψει τα Αλεξαντρίτοπούλα από τους κακούς δρόμους της μεγαλούπολης και μας συνέδεσε ακόμη περισσότερο. Να φανταστείτε ότι κάθε Κυριακή υπήρχαν 30 με 40 άτομα που παρακολουθούσαν τους αγώνες που έδινε ο **“ΚΕΡΑΥΝΟΣ”** σ' όλη την Αττική αλλά και σε εκδρομές που πραγματοποιούσαμε και εκτός Αττικής και μάλιστα με ομάδες κατηγοριών. Απ' την ομάδα περάσαμε πολλοί είτε ευκαιριακά είτε και μόνιμα για πολλά χρόνια.

Όλα αυτά τα χρόνια ο Σύλλογός μας έκανε πληθώρα εκδηλώσεων και στην Αθήνα αλλά και στο χωριό. Να θυμηθούμε τα **πολιτιστικά 10ήμερα στη Νικιάνα** αλλά και τον **Αλέξανδρο με θεατρικές παραστάσεις Καραγκιόζη, αναβίωση του πανηγυριού της Παναγίας με Αλεξαντρίτες οργανοπαίχτες** στην πλατεία (Κώστα Ρίπα, Βερεστώντα, Πίπη Τσιροπούλη) και τραγουδιστές τους αείμνηστους **Νιόνιο** και τη γυναίκα του **Τασούλα**, την **Ντίνα του Αγγελου (Κουφού)** και τον **Νίκο του Τάκη (Πατσούλια)** ενώ έγινε τραπέζωμα με σούπα σπαγγέτο και κρέας τράγιο σε όλους τους πανηγυριώτες.

Είχαν προηγηθεί αλογοδρομίες απ' τα Κολυβάτα στον Αλέξανδρο.

Η **θιθλιοθήκη της Νικιάνας** ακόμη και η δημιουργία του **Πολιτιστικού Συλλόγου Νικιάνας** έγινε με δική μας βοήθεια.

Για να μην αναλωνόμαστε σε λεπτομέρειες οι μεγαλύτεροι τα έχετε ζήσει και τα γνωρίζετε τι προσέφερε και τι προσφέρει και τώρα ο Σύλλογος. Θα αναφερθούμε επιγραμματικά λοιπόν **στους σταθμούς της ιστορίας του Συλλόγου μας** όλη αυτή την **50ετία της ύπαρξης του Συλλόγου μας**.

Εκτός όσων αναφέραμε στο πρώτο μέρος της ομιλίας μας έχουμε:

— **Οι αγώνες για την αποτροπή δημιουργίας ΧΥΤΑ στους Σκάρους με τη σημαντική βοήθεια των ΝεοΑλεξαντριτών** (Ημερίδα στην Αθήνα σε συνεργασία και με την Ομοσπονδία των Λευκαδικτικών Συλλόγων / Φτάσαμε μέχρι και το ΚΑΣ όταν ήταν Πρόεδρος η σημερινή Υπουργός Πολιτισμού κ. Μενδώνη).

— **Οι προσπάθειες για τον δρόμο Λαζαράτων - Αλεξάνδρου.**

— **Ο 20ετής αγώνας για τον χαρακτηρισμό των οικισμών Αλεξάνδρου και Κολυβάτων σε παραδοσιακούς**, χωρίς βέβαια μέχρι σήμερα να έχει γίνει τίποτε στους οικισμούς από τον Δήμο ενώ έχουμε καταθέσει στοιχειοθετημένες προτάσεις όπως και ο Σύλλογος “Φηγός”, ο οποίος έκανε και διαγωνισμό για τα τοπία των οικισμών.

— **Πολιτιστική εκδήλωση-αφιέρωμα στη μνήμη του αείμνηστου Νιόνιου** στην Αθήνα με τεράστια επιτυχία σε συνεργασία με το θεατρικό τμήμα του Πολιτιστικού Συλλόγου Νικιάνας, όπου παίχθηκε το έργο του τιμώμενου «Η 9η Εντολή» παρουσία 400 Αλεξαντριτών και φίλων του Συλλόγου στο Δημοτικό Θέατρο Ηλιούπολης.

— **Αποτροπή της δημιουργίας Κυνοκομείου στην θέση Κανάλι** (αν και όλοι οι φιλόζωοι; έχουν βρει τον Αλέξανδρο να εγκαταλείπουν τις γάτες τους με πενιχρή βοήθεια απ' τον Δήμο ακόμη και για την τροφή τους).

— **Κατάθεση τεκμηριωμένης πρότασης για τη δημιουργία Θεματικού Πάρκου στην είσοδο του Αλεξάνδρου στη θέση παλαιού κοινοτικού γραφείου και πρώην Δημοτικού Σχολείου** όπου υπάρχουν διάσπαρτα γεωργοκτηνοτροφικά μνημεία (αλώνι, μύλος, σταφυλοκράτες, πηγάδι και πλήθος γεωργοκτηνοτροφικών εργαλείων στα κατώγια των οικισμών που θα μπορούσαν να εμπλουτίσουν το πάρκο).

— **Η συνεργασία μας όλα αυτά τα χρόνια με τα εκάστοτε Κοινοτικά Συμβούλια ήταν άψογη για το καλό της περιοχής της Κοινοότητάς μας** ενώ αρκετές φορές πάντα με πρωτοβουλία της Κοινοότητας συγκλήθηκαν και Λαϊκές Συνελεύσεις με τη συμμετοχή όλων των τοπικών Συλλόγων αλλά και της Ένωσής μας με σκοπό τον συντονισμό ενεργειών και προσπάθειών για την αντιμετώπιση καίριων προβλημάτων που αντιμετώπιζε η Κοινοότητά μας. Τα τελευταία χρόνια όλοι γνωρίζουμε το τεράστιο πρόβλημα με την τοποθέτηση πλωτών εξεδρών σ' όλη την ανατολική Λευκάδα (αλήθεια γιατί επιλεκτικά μόνο στη Λευκάδα απ' όλη την Ελλάδα;) με συνέπειες τόσο πρόσκαιρες όσο και μακροχρόνιες με την επιβάρυνση της θαλάσσιας ρύπανσης αφού πολλές εγκαθίστανται εντός του λιμανιού στη Νικιάνα ακόμη και 50 μέχρι 100 μέτρων απ' τις πλαζ στο Λιμνί αλλά και σε άλλους ορμίσκους της περιοχής μας, ξεχνώντας τις στα συρτάρια χωρίς να έρχονται στο κυρίαρχο όργανο το Δημοτικό Συμβούλιο για γνωμάτευση-εισήγηση προς το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας θετικής ή αρνητικής με συνέπεια αν παρέλθει η προθεσμία που ορίζει ο νόμος να θεωρεί το Υπουργείο ότι συγκατατίθεται ο Δήμος ή και άλλες αρμόδιες υπηρεσίες για την τοποθέτησή τους. Αυτά τα παραδέχτηκε ο αρμόδιος αντιδήμαρχος όπως και οι υπηρεσίες του Δήμου που πρόσφατα με δικές μας προσπάθειες συγκλήθηκε και πάρθηκε ομόφωνη απόφαση, για την πραγματοποίηση συγκεκριμένων ενεργειών και προσπάθειών εκ μέρους του Δήμου για την αποτροπή τοποθέτησης ορισμένων ή επανατοποθέτηση αυτών που λήγει ο χρόνος τοποθέτησης.

Εντύπωση λοιπόν μας προκάλεσε η άρνηση του Προέδρου, σε κατατεθείσα πρόταση από μέρους του Συλλόγου μας σε συνεννόηση και με τον Πολιτιστικό Σύλλογο Νικιάνας “Οι Σκάροι” και τον Σύλλογο “Φηγός” για τη σύγκληση Λαϊκής Συνέλευσης των κατοίκων της Κοινοότητάς μας για να συζητηθεί το θέμα αλλά και η μετέπειτα στάση του. Η Συνέλευση όμως έγινε και έγινε με μεγάλη επιτυχία από συμμετοχή και το ψήφισμά της ήταν η απαρχή των πιο πάνω κινήσεων και κινητοποιήσεων που πραγματοποιήθηκαν και ότι άλλο θα ακολουθήσει γιατί δεν πρόκειται να αφήσουμε να συνεχιστεί η συγκεκριμένη φάμπρικα. Καλούμε όλους τους Αλεξαντρίτες να υπογράψουν το ψήφισμα της Λαϊκής Συνέλευσης ακόμη και τους επαγγελματίες που νομίζουν ότι αντιστρατεύεται τα συμφέροντά τους.

Υπογραφές περίπου 400 Αλεξαντριτών και μη και όσες άλλες σύντομα θα αξιοποιηθούν μαζί και με άλλες ενέργειες που προγραμματίζουμε.

Κλείνουμε το συγκεκριμένο θέμα με ένα απόσπασμα απ' το κύριο άρθρο του προηγούμενου φύλλου της εφημερίδας μας **“Αντίλαλοι απ' τους Σκάρους”**:

«Κύριε Δήμαρχε, κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι, την περιοχή μας, τον τόπο μας, το χωριό μας, όλη την Λευκάδα, έβαλαν στο στόχαστρο τα κοράκια για να κονομήσουν, στο όνομα δήθεν της

ανάπτυξης. Δεν θέλουμε τέτοια ανάπτυξη. Δεν θέλουμε αυτό το είδος του τουρισμού που μολύνει και περιορίζει την θάλασσά μας. Θέλουμε να φτιάξετε τις υποδομές που δεν υπάρχουν. Με σχεδιασμό και αρμονικά που θα σέβεται το περιβάλλον. Θέλουμε αποχέτευση, θέλουμε νερό, θέλουμε καθαρή την περιοχή μας. Έχουν ήδη τοποθετηθεί πλωτές εξέδρες πρόσδεσης σκαφών στο λιμάνι με τα γνωστά αποτελέσματα. Βρωμιά, σκουπίδια και αντί για θάλασσα και ουρανό βλέπουμε σκάφη και κατάρτια. Ως εδώ. Τέτοιου είδους τουριστική ανάπτυξη, που θα γίνει θηλιά στο λαιμό μας δεν θέλουμε. Θέλουμε να κάνουμε το μπάνιο μας σε ελεύθερες παραλίες και με ασφάλεια και όχι δίπλα στα κόττερα και τα φουσκωτά. Θέλουμε να καθόμαστε σε ελεύθερες παραλίες και όχι σε παραλίες που περιορίζονται καθημερινά από τις διπλανές επιχειρήσεις. Αλήθεια κύριοι του λιμεναρχείου. Πώς επιτρέπετε σε σκάφη να αγκυροβολούν σε τόσο μικρές αποστάσεις από το γιαλό; Στα χωράφια σας μπορείτε να σχεδιάζετε ότι θέλετε. Όμως τους δημόσιους χώρους, τις ακτές, τις παραλίες, τα λιμάνια, τα βουνά, τα ποτάμια, οφείλετε να τα προστατέψετε και όχι να τα ξεπουλάτε αντί ευτελών τιμημάτων».

— **Ο Σύλλογός μας τέλος είναι απ' τα ενεργά μέλη της Ομοσπονδίας των Απανταχού Λευκαδικτικών Συλλόγων απ' την ίδρυσή του** ενώ μετέχουμε στο Διοικητικό του Συμβούλιο και συμμετέχουμε στις δράσεις του τόσο για τη Λευκαδικτική παροικία στην Αττική αλλά και για θέματα της Λευκάδας (π.χ. αγώνες για αποτροπή της μεταβίβασης της περιοχής σε ιδιώτες του τουριστικού βεριπτέρου, κλπ.).

Τέλος κάναμε τα τελευταία χρόνια πολλά **αφιέρωματα (όπως Λαϊκοί ποιητές, οργανοπαίχτες και τραγουδιστές, Αγρότισσα, Ναυτικούς, Ομογενείς, Ποδοσφαιρική ομάδα)**, ενώ τιμήσαμε εν ζωή αρκετούς διακεκριμένους Αλεξαντρίτες σε διάφορους τομείς όπως το **Νιόνιο**, τον **Σπύρο Σούνδια (Τζάρα)**, την **Αργύρω Σούνδια** (δασκάλα) αλλά και για συμμετέχοντες Αλεξαντρίτες σ' όλες τις εξεγέρσεις εναντίον ξένων κατακτητών απ' τα Ορλωφικά και παλαιότερα μέχρι και την Εθνική Αντίσταση. Βέβαια δεν θα πούμε ότι εμείς αλλάξαμε την εικόνα της περιοχής μας, αλλά αντικειμενικά νομίζουμε ότι βάλαμε και μεις ένα λιθαράκι στο μέτρο των δυνατοτήτων μας για να βελτιώσουμε και να καλυτερέψουμε τους οικισμούς μας.

Αυτή την πεντηκονταετία ο Σύλλογος βρέθηκε πολλές φορές και στα κάτω του, πάντα όμως βρίσκαμε τρόπο στα δύσκολα να ανακάμπτουμε. Το σημερινό πρόβλημα είναι η ανανέωση του Συλλόγου σε μέλη γι' αυτό κάνουμε έκκληση σε όλους τους Αλεξαντρίτες που ζουν στην Αττική να έλθουν κοντά στον Σύλλογο για να παραμείνει ζωντανός ο Σύλλογος. **Φοιτητές, νέα Αλεξαντρίτοπούλα, πλαισιώστε τον Σύλλογο.**

Γιατί ό,τι μπορούσε να προσφέρει η γενιά μας είναι στα τελειώματα. Με τα σημερινά δεδομένα είναι δύσκολο, το καταλαβαίνουμε, ας προσπαθήσουμε όμως όλοι, παππούδες, γονείς, να φέρομε τα εγγόνια μας, τα παιδιά μας στον Σύλλογο, να συνεχιστεί το όνειρό!!!

Ευχαριστώ για την υπομονή σας. Να σας ευχηθώ κι εγώ για την ημέρα χρόνια πολλά και καλά και του χρόνου και **ΚΑΛΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ**.

Τελειώνοντας ο Σύλλογός μας ευχαριστεί όσους βοήθησαν για την επιτυχία της εκδήλωσης, προσωπικά και υλικότεχνικά, ν' αναφερθούμε όμως ονομαστικά για την βοήθεια στο service στην κ. **Άννα**, σύζυγο του **Σπύρου Πολυχρονόπουλου** (επιχειρήσεις αλλαντικών) απ' την παρέα του **Νώντα Σέρβου**, όπως και τον **“Φηγός”**.

20 χρόνια εκδηλώσεων μνήμης για την ιστορική συγκέντρωση του 1807

Η φετινή διοργάνωση είχε ξεχωριστό χαρακτήρα, καθώς συμπληρώθηκαν **20 χρόνια** από την καθιέρωση των εκδηλώσεων μνήμης και τιμής, οι οποίες έχουν πλέον εξελιχθεί σε θεσμό για την περιοχή. Τις εκδηλώσεις διοργάνωσε ο Πολιτιστικός Σύλλογος Νικιάνας «Οι Σκάροι», σε συνεργασία με τον Δήμο Λευκάδας και την Τοπική Κοινότητα Αλεξάνδρου.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με την καθιερωμένη παρέλαση των χορευτικών συγκροτημάτων στον κεντρικό δρόμο της Νικιάνας. Με τη συνοδεία της παραδοσιακής ορχήστρας, οι χορευτές κατευθύνθηκαν προς το λιμάνι, όπου κορυφώθηκαν οι επετειακές εκδηλώσεις για την ιστορική συνάντηση των οπλαρχηγών του 1807 στο Μαγεμένο.

Χαιρετισμό απηύθυνε ο ΥφΑΑΤ και Βουλευτής Λευκάδας κ. **Αθ. Καθβαδάς** ενώ τον Δήμο εκπροσώπησε ο Αναπληρωτής Δήμαρχος κ. **Γεράσιμος Αρματάς**.

Κεντρικός ομιλητής της εκδήλωσης ήταν ο **Κωνσταντίνος Τζαβέλλας**, έφεδρος λοχαγός και απόγονος όγδοης γενιάς του καπετάν **Λάμπρου Τζαβέλλα**, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα «**Η συμβολή των Τζαβελλαίων στην απροσκήνητη δούληση των τολμηρών του γένους μας**».

Ξεκινώντας την ομιλία του αναφέρθηκε στη

σημασία της ιστορικής μνήμης για τις νεότερες γενιές, σημειώνοντας ότι στη σύγχρονη εποχή πολλοί νέοι επιλέγουν να σπουδάσουν και να εργαστούν στο εξωτερικό, όπου δημιουργούν μια νέα ζωή, χωρίς να βιώνουν το ίδιο έντονα το αίσθημα της νοσταλγίας που χαρακτήριζε τις προηγούμενες γενιές μεταναστών. Όπως ανέφερε, οι παλαιότεροι ομογενείς διατηρούσαν ισχυρούς δεσμούς με την πατρίδα, επιστρέφοντας για να δημιουργήσουν σχολεία, μουσεία και μνημεία, και έθεσε τον προβληματισμό κατά πόσο οι νέοι σήμερα διατηρούν την ίδια συναισθηματική σχέση με την Ελλάδα.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στα ιστορικά γεγονότα του Ιουλίου του 1807, όταν στη Λευκάδα συγκεντρώθηκαν σπουδαίοι Σουλιώτες και οπλαρχηγοί, όπως ο **Φώτος Τζαβέλλας**, ο **Κίτσος Μπότσαρης**, ο **Τζίμας Ζέρβας**, ο **Δήμος Δράκος**, καθώς και οι **Καραϊσκάκης**, **Κοντογιάννης**, **Γρίδας** και **Μπουκουβάλας**, οι οποίοι, υπό την καθοδήγηση του **Ιωάννη Καποδίστρια**, συμφώνησαν να συνεργαστούν για έναν κοινό εθνικό σκοπό.

Ο κ. **Τζαβέλλας** χαρακτήρισε τη συνάντηση στο Μαγεμένο ως γεγονός καθοριστικής σημασίας για την πορεία προς την Ελληνική Επανάσταση, διατυπώνοντας μάλιστα την άποψη ότι **χωρίς αυτή**

τη συνάντηση η Επανάσταση δεν θα είχε εκδηλωθεί με τον τρόπο που τελικά πραγματοποιήθηκε.

«Θα συνέβαινε η Ελληνική Επανάσταση αν δεν είχε συμβεί αυτό το γεγονός το 1807 εδώ στο Μαγεμένο; Εγώ θα σας πω όχι. Κάπου έπρεπε να συναντηθούν όλοι αυτοί οι άνθρωποι, να γνωριστούν, να συνεννοηθούν και να προετοιμάσουν τον Αγώνα», ανέφερε χαρακτηριστικά, τονίζοντας ότι η Επανάσταση δεν ήταν ένα γεγονός που προέκυψε ξαφνικά, αλλά αποτέλεσμα μακράς προετοιμασίας και συνεργασίας.

Στο πλαίσιο των επετειακών εκδηλώσεων πραγματοποιήθηκε ειδική τελετή βραβεύσεων, κατά την οποία απονεμήθηκαν αναμνηστικές πλακέτες στον κεντρικό ομιλητή της εκδήλωσης, **Κωνσταντίνο Τζαβέλλα**, στον **Κώστα Βερούκιο**, πρώην πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου Νικιάνας «Οι Σκάροι», ο οποίος υπήρξε ο εμπνευστής και πρωτεργάτης της καθιέρωσης, από το 2007, των εκδηλώσεων Μνήμης και Τιμής για την πρώτη συγκέντρωση των οπλαρχηγών της Ελληνικής Επανάστασης στη Νικιάνα, και στον **Φώντα Δουδίτσα** για την πολυετή προσφορά του ως Γραμματέας της Κοινότητας Αλεξάνδρου, καθώς και για τη σημαντική συμμετοχή του στη θεατρική ομάδα του Πολιτιστικού Συλλόγου Νικιάνας «Οι Σκάροι».

Παρουσίαση βιβλίου του Αναστασίου Στάμου «η Ομηρική Ιθάκη και η αναχρονολόγηση του Ομήρου»

Το νέο βιβλίο του **Αναστασίου Στάμου** «**η Ομηρική Ιθάκη και η αναχρονολόγηση του Ομήρου**» παρουσιάστηκε στην Νικιάνα (26 Αυγ.), στην Πάλαιρο (29 Αυγ.) και στην Απόλπαινα (19 Σεπτ.), και προβάλλει μία νέα θεωρία βάσει νεωτέρων γεωλογικών πορισμάτων.

Η θεωρία βασίζεται επακριβώς στα Ομηρικά δεδομένα και απαντά σε αιώνια ερωτήματα ατελέσφορων ερευνών από αρχαίους και σύγχρονους μελετητές των επών, όπως: Γιατί δεν γνωρίζουμε ποιός είναι ο Όμηρος; Σε ποιά εποχή ανήκει πραγματικά; Ήταν σύγχρονος ή μεταγενέστερος των Τρωικών; Ήταν Ίωνας ή Αχαιοί; Για ποιά Τροία από όλες πρόκειται; Γιατί ο Όμηρος δεν γνωρίζει την Ακαρνανία; Ποιο μεγάλο νησί ήταν το «εξαφανισμένο» Δουλίχιον; Ποιά είναι τελικά η Ομηρική Ιθάκη; Ποιό είναι το Νήριτον και ποιό το Νήιον; Πού ήταν ο πολυβενθής λιμήν και πού το Ρεϊθρον; Πού ήταν ο χοιροβοσκός Εύμαιος (και το συναφές δρυοδάσος) που συναντήθηκαν ο Τηλέμαχος με τον Οδυσσέα; Από πού μπορούσες να πας πεζός στην Ιθάκη; Ποιά ήταν η νήσος Αστερίς και ποιά η Τάφος;

Τα ερωτήματα λύνονται με δύο παραδοχές: α) ότι ο Όμηρος είναι ο ίδιος ο Οδυσσέας, με πολλά επιχειρήματα που έχει αναπτύξει ο αείμνηστος Κώστας Δούκας. Άρα δεχόμαστε την ακρίβεια και αξιοπιστία των γεωγραφικών και ιστορικών στοιχείων των επών. Και β) ότι ο Τρωικός Πόλεμος έγινε πολύ πριν από το 1200 π.Χ., με πολλά επιχειρήματα που αναπτύσσονται στο βιβλίο. Αν εξεταστεί γεωλογικώς το πότε εξηλειφώθηκε το μεγάλο νησί Δουλίχιον που ήταν η άγνωστη στον Όμηρο Ακαρνανία, το πότε δηλαδή ενώθηκε δια προσχώσεων με την Αιτωλία, τότε θα φθάσουμε στην λύση του αιώνιου Ομηρικού ζητήματος.

Ο Δάρδανος, ο γενάρχης των Τρώων με τον ομώνυμο κατακλυσμό, μάς ωθεί στην έκτη χιλιετία π.Χ., αφού τεκμηριώθηκε γεωλογικώς ο τελευταίος επί Δαρδάνου κατακλυσμός ότι συνέβη το 5600 π.Χ. Ο εγγονός του (ο Τρως) και ο δισέγγονός του (ο Ίλος) ιδρύουν την πρώτη Τροία-Ιλιον. Επτά γενιές μετά τον Δάρδανο (επί Έκτορος) γίνεται ο περίφημος Τρωικός πόλεμος σύμφωνα με τον Όμηρο. Αν δεν ακολουθήσουμε τα Ομηρικά δεδομένα θα περιπίπτουμε διαρκώς σε σφάλματα και αντιφάσεις...

Αντίλαλοι απ' τους Σκάρους

Στην αρχή ήταν ο άνεμος. Περνώντας ανάμεσα απ' τις φυλλωσιές των δένδρων να χτενίσει τα μαλλιά του οι ήχοι με συνέπαιρναν και με φοβέριζαν.

Αντίλαλοι απ' τους Σκάρους, μούλεγε η μάνα μου.

Στις παρυφές των Σκάρων γεννήθηκα, εκεί επανήλθα και κατοικώ.

Μα τώρα αν στους Σκάρους πάω ν' ανέβω οι σκύλλοι με αλυχτάνε των ΜΚΟ.

Ύστερα ήρθε ο Σκάρος απ' την ηπειρώτικη μουσική. Το πρωτόκουσα να το παίζει στο κλαρίνο ο Πετρολούκας Χαλκιάς.

Συμπόσιο αισθήσεων. Συλλείτουργο συναισθημάτων.

Βαρύ το φορτίο που νιώθω όταν ακούω τη λέξη Σκάρος.

Σαν νιώθεις όμως έρχονται οι λέξεις μια μια χωρίς μεγάλο κόπο να πουν ότι έχεις να πεις.

Ας γράψω κάτι, είπα μέσα μου.

Έχω στα χέρια μου την εφημερίδα «Αντίλαλοι απ' τους Σκάρους».

Μισόν αιώνα μούπε ο κ. Παναγιώτης ότι εκδίδεται. Πρόκειται για θαύμα και εγώ χαμπάρι δεν είχα πάρει.

Η εφημερίδα καλαισθητή, φτιαγμένη με μεράκι. Τα θέματα τεράστιου ενδιαφέροντος που κρύβουν

ευαισθησία και φανερώνουν αγωνία για το σήμερα και το αύριο του τόπου.

Το κυριότερο κρατάει ζωντανές τις μνήμες. Χωρίς αυτές δεν πάει τίποτε παρακάτω.

Δυνατοί και φιλόπονοι οι κάτοικοι των Σκάρων όπως και ολόκληρης της ορεινής Λευκάδας, καλλιέργησαν αμπέλι και ελιές πάνω στις πέτρες.

Οι ήχοι απ' τα κουδούνια και τα βελάσματα των κοπαδιών φτάνανε μέχρι τη θάλασσα. Μοναχικοί άνθρωποι χωρίς να νιώθουν μοναξιά στήσανε ένα μέλλον καλύτερο για τα παιδιά τους. ΑΚΡΙΤΕΣ.

Εκεί που συνδυό δεν περπατούν συντρίεις δεν κουβεντιάζουν εγώ μονάχος πέρασα...

Σκαλωμένο είναι στη μνήμη μου και κείνο το ζευγάρι των αετών που περνοδιάβαιναν συντροφεύοντάς μας. Μοναχικό κι αυτό.

Κάποτε ανέβηκα στο δρυοδάσος των Σκάρων. Δεν ξέρω πως αλλά όταν έκατσα να ξαποστάσω με επισκέφτηκε ο στίχος της αρχαίας λυρικής ποιήτριας Σαπφούς.

...Ο έρωτας που παραμύθια πλάθει

μου άρπαξε την ψυχή

και την τράνταξε ίδια

καθώς ο αγέρας απ' το βουνό χυμεί

μες τους δρυς φυσομανώνοντας...

Να το γράψουμε και με τις λέξεις που κανάκευε η Σαπφώ στον κόρφο της.

...Έρως δ' ετίναξέ μοι φρένας

ως άνεμος κατ' όρος δρύσι εμπάιτων...

Και για να ευθυμήσουμε και λίγο.

Λέτε εκεί στο δρυοδάσος των Σκάρων να εμπνευστηκε τον στίχο κι ύστερα τράβηξε για το ακρωτήρι Λευκάτα όπου στο πέλαγος επνίγηκε και έχαθη;

Για να ζήσει ύστερα στους αιώνες.

Φαντασία θα πει κάποιος, αλλά είναι η απουσία της φαντασίας που κάνει τον άνθρωπο ανάπηρο της πραγματικότητας, λέει ο Ελύτης.

Οι Σκάροι θα περιμένουν καρτερικά εκείνα τα παιδιά των Αλεξαντριτών που γεννήθηκαν στην ξενιτιά και εκείνα που γεννήθηκαν στην Ελλάδα ν' ανταμώσουν στο ξάγναντο.

Νιώθω πως οι «Αντίλαλοι απ' τους Σκάρους» πασχίζουν το αντάμωμα νάναι μια αγκαλιά και χαίρομαι.

Λογοθέτης Δ. Ηλίας

Σημ. σύνταξης: Ηλία σε ευχαριστούμε, όχι τόσο για τα καλά σου λόγια για τους «Αντίλαλους» όσο γιατί κι εσύ φαίνεται να κρατάς ζωντανές τις μνήμες. Οι στήλες της εφημερίδας είναι στη διάθεσή σου και να γνωριστούμε κιόλας αν θέλεις.

Θεία Λειτουργία για τους απόδημους Αλεξανδρίτες στον Άγιο Γεώργιο Σκάρων

Με τη συμμετοχή αποδήμων Αλεξανδριτών, κατοίκων της περιοχής και των παιδιών των εκκλησιαστικών κατασκηνώσεων της Ιεράς Μητροπόλης Λευκάδος και Ιθάκης τελέστηκε το πρωί της Κυριακής 9 Αυγούστου η καθιερωμένη Θεία Λειτουργία για τους απόδημους Αλεξανδρίτες στο ιστορικό μοναστήρι του **Αγίου Γεωργίου Σκάρων**.

Τη Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Πανοσιολογιώτατος **Αρχιμανδρίτης Ιωαννίκιος Ζαμπέλης**, ενώ ξεχωριστή παρουσία αποτέλεσαν οι κατασκηνωτές της πρώτης σχολικής ηλικίας από τις εκκλησιαστικές κατασκηνώσεις της Φανερωμένης, οι οποίοι γέμισαν με τις παιδικές τους φωνές τον χώρο της Μονής και, μετά τον εκκλησιασμό, συμμετείχαν σε δραστηριότητες στον περιβάλλοντα χώρο.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο **π. Ιωαννίκιος Ζαμπέλης** εξέφρασε την επιθυμία η συγκεκριμένη σύναξη να αποτελέσει πλέον θεσμό. «Είπαμε να το καθιερώσουμε μία από τις Κυριακές του Δεκαπενταύγουστου, όπως κάναμε και πέρυσι, και πρώτα ο Θεός να το κάνουμε και τα επόμενα χρόνια, αφιερωμένο στους απόδημους αδελφούς

μας», ανέφερε. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στους απόδημους που ταξίδεψαν από τη Γερμανία, τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Αττική για να βρεθούν στο μοναστήρι.

Ξεχωριστά ευχαρίστησε τον **Σύλλογο των εν Αττική Αλεξανδριτών**, γνωστοποιώντας ότι λίγο πριν από την πανήγυρη της Μονής προσέφερε το ποσό των 1.000 ευρώ για την ενίσχυση των εργασιών αποκατάστασης. «Θα θέλαμε δημόσια να τους ευχαριστήσουμε, γιατί η προσφορά τους συμβάλλει ουσιαστικά στην προσπάθεια που γίνεται για την αναβίωση του μοναστηριού», τόνισε.

Στόχος η αναστήλωση του παλιού Ηγουμενείου

Στην ομιλία του ο **π. Ιωαννίκιος** αναφέρθηκε και στις εργασίες που έχουν ήδη ολοκληρωθεί, όπως η τοποθέτηση του κεντρικού πολυελαίου και του χορού στο καθολικό της Μονής, καθώς και η νέα ηλεκτρολογική εγκατάσταση.

Παρουσίασε όμως και τον επόμενο μεγάλο στόχο: την αποκατάσταση του διώροφου παλαιού Ηγουμενείου και Αρχονταρικού, καθώς και του

Πυλώνα και των βοηθητικών κτισμάτων απέναντι από το Ηγουμενείο που ήταν αποθηκευτικοί χώροι (είναι το κτίριο που βρίσκονται οι δυο λινόι και ήταν παλιότερα και ο φούρνος του μοναστηριού).

Όπως ανέφερε, το συνολικό κόστος των εργασιών υπολογίζεται σε περίπου 110.000 ευρώ. «Δεν είναι μικρό ποσό, αλλά ούτε και ακατόρθωτο. Οφείλουμε να ξεκινήσουμε τον αγώνα μας, γιατί το μοναστήρι δεν είναι απλώς μια εκκλησία. Είναι σημείο αναφοράς και συνοχής τόσο για την τοπική κοινωνία όσο και για τους απόδημους αδελφούς μας, που έχουν την καρδιά και τον νου τους στραμμένο στον Άγιο Γεώργιο Σκάρων», υπογράμμισε.

Ολοκληρώνοντας, εξέφρασε την ευχή, με τη βοήθεια του Θεού και τη στήριξη των πιστών, να προχωρήσει η αποκατάσταση του ιστορικού μοναστηριακού συγκροτήματος, ώστε να μπορεί να φιλοξενεί τους προσκυνητές και να συνεχίσει να αποτελεί ζωντανό πνευματικό κέντρο για την ορεινή Λευκάδα και τους απανταχού Αλεξανδρίτες.

«Θαλασσάκι μου!» στον Άγιο Γεώργιο Σκάρων: Μουσική από το Ιόνιο στο Αιγαίο με τους «Μανεριτζήδες» και την Ελένη Φουρλάνου και νέο κάλεσμα για την αναστήλωση της ιστορικής Μονής

Μια μουσική βραδιά γεμάτη μελωδίες και παράδοση πραγματοποιήθηκε το βράδυ της Τρίτης 18 Αυγούστου στον προαύλιο χώρο της ιστορικής Μονής του **Αγίου Γεωργίου των Σκάρων**, όπου για δεύτερο συνεχόμενο καλοκαίρι οι «**Μανεριτζήδες**» παρουσίασαν την ελληνική παραδοσιακή μουσική μέσα από ένα ταξίδι από το Ιόνιο στο Αιγαίο.

Ο **Κυριάκος Γκουβέντας** στο βιολί, **Βασίλης Κασούρας** στο λαούτο και το τραγούδι και **Βαγγέλης Πασχαλίδης** στο σαντούρι πλαισιώθηκαν φέτος από τη Λευκαδίτισσα **Ελένη Φουρλάνου** στα πνευστά και το τραγούδι. Η μουσική παράσταση «Θαλασσάκι μου! – Μουσικό ταξίδι απ' το Ιόνιο στο Αιγαίο» ξεκίνησε από τη Λευκάδα με τη «Μηλιά», πέρασε από τα νησιά του Ιονίου και κατέληξε στο Αιγαίο, με τραγούδια και ηχοχρώματα που μίλησαν για τη θάλασσα, τη ναυτοσύνη, την ξενιτιά και τη ζωή.

Η βραδιά ξεκίνησε με την ακολουθία του Εσπερινού στο αναστηλωμένο Καθολικό της Μονής, τον οποίο τέλεσε ο **π. Μακάριος Κτενάς**, μέλος του Ηγουμενοσυμβουλίου. Στην εκδήλωση έδωσαν το «παρών» και εκπρόσωποι των απόδημων Λευκαδίων, μεταξύ άλλων ο **Θωμάς Χόρτης**, πρόεδρος του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα», ο **Παναγιώτης Σέρβος**, πρόεδρος του Συλλόγου Αλεξανδριτών Αττικής, καθώς και ο **Χρ. Γιάννης Φουρλάνος**, εκπρόσωπος της Εταιρείας Λευκαδίων Μελετών.

Ο πρόεδρος του Ηγουμενοσυμβουλίου, Αρχιμανδρίτης **Ιωαννίκιος Ζαμπέλης**, καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους, με ιδιαίτερη αναφορά στους Λευκαδίτες της διασποράς, τονίζοντας ότι ο Άγιος Γεώργιος αποτελεί σημείο αναφοράς για τους απανταχού Αλεξανδρίτες και όλους όσους έχουν συνδεθεί με τον ιστορικό χώρο.

Αναφέρθηκε συνοπτικά στη μακρά ιστορία της Μονής, η οποία, σύμφωνα με όσα ανέφερε, απαντάται στις πηγές από τον 16ο αιώνα, ενώ η ίδρυσή της θεωρείται από ιστορικούς ότι ανάγεται στη Βυζαντινή περίοδο. Μίλησε επίσης για τις καταστροφές που υπέστη μέσα στους αιώνες και για τα ευρήματα από την ανασκαφή στο κοιμητήριο της Μονής όπου εκτός από τα υπόλοιπα λείψανα βρέθηκαν και μικρών παιδιών, ακόμη και ατάκτως τοποθετημένα, όχι σε δεύτερη ταφή αλλά έτσι με τρόπο που έδειχνε ενδεχομένως κάποιο βίαιο γεγονός, προδίδοντας ακριβώς τις περιπέτειες αυτού

του ιερού τόπου και των ανθρώπων που πέρασαν από το μοναστήρι.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην ιστορική διακοπή της λειτουργίας της Μονής από το 1931 και στην ανασύστασή της από το 2017, με την ενεργό συμβολή του Μητροπολίτη Λευκάδος και Ιθάκης **Θεοφίλου**.

Ο **π. Ιωαννίκιος** σημείωσε ακόμη ότι στόχος είναι να δημιουργούνται και άλλες ευκαιρίες λειτουργικής και πολιτιστικής ζωής στον χώρο.

Στόχος η αναστήλωση του παλιού Ηγουμενείου

Στην προσπάθεια αυτή συνέβαλε και η λαχειοφόρος αγορά που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης. Ο **π. Ιωαννίκιος** ευχαρίστησε τους δωρητές, κάνοντας ιδιαίτερη αναφορά στην προσωπική προσφορά του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Λευκάδας, καθώς και σε άλλες προσφορές για τα δώρα της λαχειοφόρου.

Ο **π. Ιωαννίκιος** ευχαρίστησε ιδιαίτερα τον **Ζώη** και τη σύζυγό του **Δέσποινα Βρεττό**, χαρακτηρίζοντας τους «γέφυρες» από το χθες στο σήμερα και από τις μνήμες στο παρόν, καθώς, παρότι ζουν στη Γερμανία, επιστρέφουν συχνά στον τόπο τους και στηρίζουν έμπρακτα την προσπάθεια.

Συγκινημένος από την εικόνα της Μονής σε σχέση με την κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν από λίγα χρόνια, μίλησε ο απόδημος Κολυβιάτης στη Γερμανία **Ζώης Βρεττός**, ο οποίος μεσολάβησε για την παρουσία των μουσικών.

Παράλληλα, υπογράμμισε ότι η μουσική βραδιά αποτέλεσε μια συνάντηση της παράδοσης, της πίστης και της ιστορίας της Λευκάδας, ευχαριστώντας όλους όσους συνέβαλαν στη διοργάνωση.

Μητροπολίτης Θεόφιλος: Να καθιερωθεί η «Μουσική Βραδιά των Αποδήμων»

Κλείνοντας τη βραδιά, ο Μητροπολίτης Λευκάδος και Ιθάκης **Θεόφιλος** συνεχάρη τους μουσικούς, σημειώνοντας ότι η εμφάνισή τους ταξίδεψε το κοινό από το Ιόνιο στο Αιγαίο και πάλι πίσω.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στον **Ζώη Βρεττό**, αποδίδοντάς του την πρωτοβουλία και τη διαμεσολάβηση για την παρουσία της ορχήστρας. Παράλληλα, πρότεινε η συγκεκριμένη εκδήλωση να καθιερωθεί και να πραγματοποιείται κάθε χρόνο

στον Άγιο Γεώργιο, με την ονομασία «**Μουσική Βραδιά των Αποδήμων Αλεξανδριτών και Μη**».

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε ακόμη στην πρώτη του επίσκεψη στη Μονή όταν το Καθολικό βρισκόταν σε ιδιαίτερα κακή κατάσταση και δεν ήταν δυνατή η τέλεση ακολουθιών. Η εκπόνηση της μελέτης και η ένταξη του Καθολικού σε πρόγραμμα του ΕΣΠΑ αποτέλεσαν, όπως είπε, καθοριστικά βήματα για την αποκατάστασή του.

Εξέφρασε, τέλος, την ευχή **του χρόνου να πραγματοποιηθεί ξανά η μουσική βραδιά και να εγκαινιαστεί το πρώτο από τα νέα αναστηλωμένα κτίρια**, ενώ αναφέρθηκε στην ανάγκη να ολοκληρωθούν και οι βασικές υποδομές πρόσβασης και ηλεκτροδότησης της Μονής.

Για τον δρόμο πρόσβασης στη Μονή, ο Μητροπολίτης επανέφερε το αίτημα προς τον Δήμαρχο Λευκάδας, σημειώνοντας ότι, παρότι έχει εκπονηθεί η σχετική μελέτη, το έργο δεν έχει ακόμη υλοποιηθεί. Ο Δήμαρχος απάντησε ότι ο δρόμος θα κατασκευαστεί, με τον Σεβασμιώτατο να επισημαίνει την ανάγκη να προχωρήσει το έργο, ώστε να βελτιωθεί η πρόσβαση στη Μονή και να περιοριστεί η ταλαιπωρία από τον χωματόδρομο.

Σημ. σύνταξης: Κύριε Δήμαρχε είναι η τρίτη φορά που υπόσχαστε στον Σεβασμιώτατο ότι θα κατασκευαστεί ο δρόμος. Αναμένουμε...

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Πρόεδρος: Παναγιώτης Κων/νου Σέρβος
τηλ. 6936002554

Αντιπρόεδρος: Ξενοφών Ευστρ. Δαμιανής
τηλ. 210-9960086 & 6936233257

Γεν. Γραμματέας: Δημήτριος Νικ. Μανωλίτης
τηλ. 210-8025620 & 6936791486

Ταμίας: Τιμόθεος Ιωάν. Σούνδιας
τηλ. 210-6611978 & 6947183626

Ειδ. Γραμματέας: Αγάπη Ευσταθ. Κόκλα
τηλ. 210-5019145 & 6977826388

Μέλος: Ευγένιος Αγγέλου Μανωλίτης
τηλ. 210-6420024 & 6977011305

Μέλος: Γεώργιος Λάμπρου Θερμός
τηλ. 6976690026

Για επικοινωνία των μελών με τον Σύλλογο
e-mail: dmanolitsis@yahoo.gr

Απονομή Βραβείων «Ήθους και Αριστείας-Χριστόφορος Βρεττός», ακαδημαϊκού έτους 2025-2026

Εισήγηση: «Ο ανεκτίμητος χρυσός του ήθους και της αρετής, συντελεί στην αριστεία»

Ιωάννη Σαράντο, Μαρία Ελβετία, Αθανάσιε, Γκλόρια, τα θερμά μας Συγχαρητήρια! Για την επιτυχή ευόδωση των προσπαθειών σας, των πολύχρονων και επίμονων προσπαθειών σας! «Αἰέν αριστεύειν», πάντοτε και διαρκώς να αριστεύετε! Και με την Αριστεία, δεν εννοούμε την σχολική πρωτιά στα μαθήματα, αλλά κυρίως την διάκριση για το ήθος σας, τις αρετές και τον χαρακτήρα σας, την συμπεριφορά σας, την καλλιέργεια, την ευπρέπεια και την ευγένειά σας. Συγχαρητήρια πρέπει να τους γονείς σας και στις οικογένειές σας, που δικαιολογημένα χαρούμενοι και υπερήφανοι παρίστανται. Χαρούμενοι και υπερήφανοι όμως είμαστε κι όλοι εμείς οι συγχωριανοί σας, τα μέλη της μικρής σας κοινότητας, οι φίλοι και οι συγγενείς και όσοι άλλοι παρευρίσκονται στην αποψινή μας εκδήλωση-γιορτή. Και να θυμάστε, η κοινότητά σας, το χωριό σας, η πόλη σας, το νησί, η πατρίδα, σάς χρειάζεται όπως πανομοιότυπα κι εσείς χρειάζεσαστε όχι μόνο την οικογένειά σας, αλλά και την ευρύτερη κοινωνία, για να είστε ολοκληρωμένοι, χαρούμενοι και ευτυχημένοι. Όλοι μαζί συλλογικά και αρμονικά επιβραβεύουμε απόψε το καλό και αναμένουμε και εσείς να το πράττετε καθ' όλη την διάρκεια της ζωής σας.

Η Πρόοδος, ατομική και συλλογική, είναι συνυφασμένη με την καλλιέργεια της αριστείας και του ήθους. Είναι συνυφασμένη με τις αξίες και τα ιδανικά μιας καλύτερης και δικαιοτέρας κοινωνίας. Οι κύριες συνιστώσες του ήθους και της αρετής, της αριστείας, είναι πρωτίστως η **σοφία, η ανδρεία, η σωφροσύνη και η δικαιοσύνη**, κι είναι οι δρόμοι οι οποίοι απορρέουν από την «παιδείση» της αληθινής παιδείας. Την βάση της ουσιαστικής αληθινής παιδείας, αποτελεί όχι τυχαία η αρετή, γιατί η αρετή κι η αριστεία έχουν κοινή ετυμολογική ρίζα εκ του αρχαιοελληνικού ρήματος «άρω» (ριζικού τύπου του «αραιόσκω»), που σημαίνει αρμόζω, συνταιριάζω εκ της ρίζας «αρ-», εκ της οποίας παράγονται και οι λέξεις

άριστος και αρετή, αρμόζω και αρμονία, αρμός και αριθμός, και πλήθος ακόμη ελληνίδες συμπαντικές έννοιες-λέξεις. Και να θυμάστε πάντα ότι η αρετή υπήρξε κατά τους σεπτούς πνευματικούς προγόνους μας, τους διαφωτιστές σύμπασας της νοήμονος ανθρωπότητας, το κατεξοχήν ζητούμενο της παιδείας, της αγωγής, της φιλοσοφίας! **Η παιδεία, η αγωγή, πρέπει να στρέφει τα μάτια της ψυχής τ' ανθρώπου προς την ιδέα τ' αγαθού, της αρετής. Ο Σωκράτης περιγράφει την αρετή ως «ορθή τροφή» πνευματικής τελειότητας και καλλιέργειας!**

Παλαιότερα την βάση της παιδείας την αποτελούσαν οι ανθρωπιστικές σπουδές, με κέντρο τον ελληνικό πολιτισμό. Σήμερα στην τεχνοκρατική εποχή μας είναι περισσότερο από ποτέ επίκαιρες οι πνευματικές αρετές των ανθρωπιστικών σπουδών, από οποιαδήποτε άλλη εποχή, ως βασικό αντίβαρο στην άκρατη τεchnοκρατία. Ο άνθρωπος τεχνιέντως απομακρύνθηκε από το φυσικό περιβάλλον του, απ' την γειωσή του με την κουροτρόφο-τροφολόγο Μάνα Γη και παραπαίει σ' ένα δρόμο ατομικισμού και ανταγωνισμού, χωρίς οδοδείκτες σταθερούς με στόχους υπέρβασης και κατάκτησης του αγαθού και με τα παναιώνια ιδανικά της αρετής. «Τέχνη άνευ αρετής, πανουργία εστί», διδασκόμαστε απ' τον σοφό προπάτορά μας Πλάτωνα.

Παιδιά μας να έχετε ως φυλαχτό στην ζήση του βίου σας: «*Πᾶς γάρ ὁ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσός ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιός*»! (Πλάτωνος, «Νόμοι» 728 α). Κανένας θνηταυρός επί και υπό της γης, δεν είναι αντάξιος της αρετής... Για αυτήν λοιπόν την αρετή της αριστείας σας, βραβεύεστε απόψε, και είθε να είναι η αποψινή μας εκδήλωση, η αφετηρία να διαπρέπετε για την αρετή και το ήθος σας, καθ' όλην την διάρκεια του βίου σας!

Απονομή Βραβείων:

1. **Ιωάννης Σαράντος Τσετσάκος του Λαζάρου και της Ευαγγελίας Ασπρογέρακα** (δισέγγονος της Γιαννούλας Δουβίτσα, εκ της οικογενείας

του Διονύση Δουβίτσα). Ο **Ιωάννης Σαράντος Τσετσάκος** διέπρεψε στο σχολείο του με βαθμό απολυτηρίου και εισαγωγής το άριστα 20, στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, στην Σχολή Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού. Έχουμε δηλαδή να κάνουμε με ένα άριστο εισαχθέντα και υπέρ πληρούντα το ύψιστον αγαθόν της αρετής! Γιατί ο **Ιωάννης Σαράντος** απεδείχθη εν τη πράξει άριστος μαθητής, αλλά και άριστος αγωνιστής της ζωής, όπως επίσης και ευαίσθητος ποιητής!

2. **Μαρία Ελβετία Τσολακίδου του Δημητρίου και της Αργυρούς**. (Εγγονή της Ελβετίας Κολυβά-Πολυχρονίδου, εκ της οικογενείας Κάππα). Η **Μαρία Ελβετία Τσολακίδου** εισήχθη στην Σχολή Οικονομικών Επιστημών ΠΑΜΑΚ στην Θεσσαλονίκη.

3. **Λίπας Αθανάσιος του Γεωργίου και της Όλγας Δουβίτσα**, εγγονός του Φώντα Δουβίτσα. Ο **Αθανάσιος Λίπας** εισήχθη στην Παιδαγωγική Σχολή Φλώρινας.

Τιμητικοί Έπαινοι αποφοιτησάντων:

1. **Γκλόρια Χαλμούκου του Αναστασίου και της Ελένης Δουβίτσα**, αποφοιτήσασα από την Ιατρική Αθηνών.

Ιωάννα Κόκλα, Νικιάνα 26-8-2026

Επί του πιεστηρίου:

Η **Ιωάννα Θεωρή Τσούτση** και της **Ελπίδας Ιωάννη Λογοθέτη** (εγγονή της Σοφίας Μανώλη Δουβίτσα) πέρασε στο **Ιστορικό και Αρχαιολογικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων**.

Ο **Φρανκ Κρόνι του Αντωνίου** πέρασε στο **Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών στο Πανεπιστήμιο Πατρών**.

Ο **Φίλιππος Δημητρόπουλος του Ιωάννη** και της **Σοφίας Αραβανή** (εγγονός του **Φίλιππα** και της **Σταμάτας Αραβανή**, από σόι **Δουβίτσα-Κοκοσούλη**) πέρασε στο **Τμήμα Αεροδιαστημικής Επιστήμης και Τεχνολογίας του ΕΚΠΑ**.

Σημ. σύνταξης: Συγχαρητήρια σε όλους τους επιτυχόντες και καλή φοίτηση.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠ' ΤΑ ΠΑΛΙΑ...

Λευκάδα 1933: Κοινωνικά Αλεξάνδρου μέσα από τον τοπικό Τύπο

Αυτές οι καταχωρήσεις από τη στήλη «**Κοινωνικά**» τοπικής εφημερίδας της Λευκάδας (1933) αποτελούν εξαιρετικά δείγματα της δημοσιογραφικής γλώσσας και των κοινωνικών αξιών κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου.

Γάμος στον Αλέξανδρο: «Έν Αλεξάνδρῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς σεμνῆς οἰκοκυροπούλας Ἀμαλίας Ξενοφώντος Δουβίτσα μετὰ τοῦ ἀρίστου νέου Ξενοφώντος Βρεττοῦ. Τούς στεφάνους ἀντίλαξεν ὁ κ. Νίκανδρος Κουκουλιώτης ἱατρός.»

Αρραβώνας: «Ἡ ἐκ Κολυβάτων ἀξιέραστος Δίς Ἄννα Ἀγγέλου Βρεττοῦ, καὶ ὁ ἐκ Καβάλλου τῶν Σφακιωτῶν κάλλιστος νέος κ. Γεώργιος Δ. Κούρτης ἡρραβωνίσθησαν. Εὐχόμεθα εἰς μέν τούς πρώτους ἄλυστον τόν βίον εἰς δέ τούς δευτέρους ταχεῖαν στέφιν.»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
Ἐν Ἀλεξάνδρῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς σεμνῆς οἰκοκυροπούλας Ἀμαλίας Ξενοφώντος Δουβίτσα μετὰ τοῦ ἀρίστου νέου Ξενοφώντος Βρεττοῦ. Τούς στεφάνους ἀντίλαξεν ὁ κ. Νίκανδρος Κουκουλιώτης ἱατρός.
Ἡ ἐκ Κολυβάτων ἀξιέραστος Δίς Ἄννα Ἀγγέλου Βρεττοῦ, καὶ ὁ ἐκ Καβάλλου τῶν Σφακιωτῶν κάλλιστος νέος κ. Γεώργιος Δ. Κούρτης ἡρραβωνίσθησαν. Εὐχόμεθα εἰς μέν τούς πρώτους ἄλυστον τόν βίον εἰς δέ τούς δευτέρους ταχεῖαν στέφιν.

Γάμος Κατούνας – Αλεξάνδρου: «Ὁ ἐκ Κατούνης κ. Εὐστάθιος Γιωργάκης καὶ ἡ ἐξ Αλεξάνδρου σεμνὴ οἰκοκυροπούλα Δίς Ἐλισάβετ Ἑπαμ. Μανωλίτση ἀνεψιὰ τοῦ ἐκ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἐπανακάμψαντος κ. Ἀλκιβιάδους Μανωλίτση ἐτέλεσαν τούς γάμους των. Τούς εὐχόμεθα τόν βίον εὐδαίμονα.»

Για τις γυναίκες χρησιμοποιούνται σταθερά οι χαρακτηρισμοί «**σεμνή**

— Ὁ ἐκ Κατούνης κ. Εὐστάθιος Γιωργάκης καὶ ἡ ἐξ Αλεξάνδρου σεμνὴ οἰκοκυροπούλα Δίς Ἐλισάβετ Ἑπαμ. Μανωλίτση ἀνεψιὰ τοῦ ἐκ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἐπανακάμψαντος κ. Ἀλκιβιάδους Μανωλίτση ἐτέλεσαν τούς γάμους των. Τούς εὐχόμεθα τόν βίον εὐδαίμονα.

οἰκοκυροπούλα» και «**ἀξιέραστος Δίς**», αναδεικνύοντας τις αρετές του σπιτιού, της ηθικής και της καταγωγής ως πρωταρχικά στοιχεία κοινωνικής καταξίωσης.

Για τους άνδρες επιλέγονται εκφράσεις όπως «**άριστος νέος**» και «**κάλλιστος νέος**».

Γίνεται σαφής αναφορά στην καταγωγή των νυμφευόμενων από τα χωριά της ορεινής και πεδινής Λευκάδας (Αλεξάνδρος, Κολυβάτα, Κάβαλος Σφακιωτών, Κατούνα), δείχνοντας πώς οι γάμοι συνέδεαν

διαφορετικές τοπικές κοινωνίες και οικογένειες.

Η παρουσία του γιατρού: Η αναφορά στον κουμπάρο «κ. Νίκανδρο Κουκουλιώτη ἱατρό» δεν είναι τυχαία. Η ιδιότητα του γιατρού προσέδιδε ιδιαίτερο κύρος στην τελετή και προβαλλόταν στην εφημερίδα.

Η αναφορά στην νύφη ως «**ανεψιά** τοῦ ἐκ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἐπανακάμψαντος κ. Ἀλκιβιάδους Μανωλίτση» υπογραμμίζει το ισχυρό ρεύμα της λευκαδίτικης μετανάστευσης της εποχής. Ο «επανακάμψας» ομογενής αποτελούσε πρόσωπο σεβασμού και οικονομικής ευρωστίας για την τοπική κοινωνία.

Η διατύπωση «**ἄλυστον τόν βίον**» (ζωή χωρίς λύπες) για τους νεόνυμφους και «**ταχεῖαν στέφιν**» για τους αρραβωνιασμένους αποτυπώνει την καθαρεύουσα της εποχής με την οποία οι τοπικές εφημερίδες περιέβαλλαν τις ευχάριστες ειδήσεις.

Ειδήσεις - Προβληματισμοί - Σχόλια

✓ **Ομόφωνα** ενέκρινε το Δημοτικό Συμβούλιο Λευκάδας τη χωροθέτηση, κατασκευή και τοποθέτηση δεύτερης προτομής του **Ιωάννη Καποδίστρια**, αυτή τη φορά στη θέση «**Μαγεμένο**» στη **Νικιάνα**.

✓ **Εξέλιξη** σημειώνεται στο ζήτημα του ημιτελούς δρόμου 61 στο σχέδιο πόλης της **Νικιάνας**, καθώς ο Δήμος Λευκάδας προχώρησε στη δέσμευση της απαιτούμενης πίστωσης για την ολοκλήρωση του έργου που εκκρεμεί από το 2023.

✓ **Νικιάνα: Στο στόχαστρο των θανδάλων η νέα οδική σήμανση – Εικόνες ντροπής στο κέντρο του χωριού**

Μία απαράδεκτη και θλιβερή εικόνα αντικρίζουν καθημερινά κάτοικοι και επισκέπτες στο κέντρο της **Νικιάνας**, καθώς η νέα οδική σήμανση που τοποθετήθηκε πρόσφατα για τη ρύθμιση της κυκλοφορίας και την ασφάλεια των πολιτών μετατράπηκε, μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, σε καμβά βανδαλισμών. Οι πινακίδες ΚΟΚ -πολλές από τις οποίες αφορούν κρίσιμες σημάνσεις οδικής ασφάλειας, όπως η απαγόρευση στάθμευσης, η απαγόρευση κατασκήνωσης αλλά και οι υποχρεωτικές κατευθύνσεις κυκλοφορίας- έχουν καλυφθεί σχεδόν εξ ολοκλήρου από:

- Οπαδικά αυτοκόλλητα και συνθήματα συνδέσμων.
- Γκράφιτι με ανεξίτηλους μαρκαδόρους (tags και συνθήματα) που καθιστούν τα σήματα αδιάβαστα.
- Μηχανικές φθορές, καθώς ορισμένες πινακίδες έχουν λυγίσει ή καταστραφεί.

Σχόλιο

Η νοοτροπία της ανεξέλεγκτης αυθαιρεσίας και της καταστροφής του δημόσιου χώρου πρέπει επιτέλους να σταματήσει. Παράλληλα, καθίσταται αναγκαίος ο άμεσος καθαρισμός ή η αντικατάσταση των κατεστραμμένων πινακίδων από τις αρμόδιες αρχές, πριν η κατάσταση αυτή παγιωθεί ως «κανονικότητα».

✓ **Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η κύρια αιτία για τα συνεχή σπασίματα στα καπάκια των φρεατίων στο κέντρο της Νικιάνας**, είναι η απαράδεκτη συνήθεια ορισμένων οδηγών να παρκάρουν τα αυτοκίνητά τους πάνω στα πεζοδρόμια. Η κατάσταση αυτή εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους τραυματισμού για τους πεζούς ιδιαίτερα τις νυχτερινές ώρες ή για άτομα με προβλήματα όρασης.

✓ Γίνεται γνωστό στους ευσεβείς χριστιανούς ότι η **Ι. Μονή Αγίου Γεωργίου στους Σκάρους Αλεξάνδρου Λευκάδας** ΘΑ ΕΙΝΑΙ **ΑΝΟΙΧΤΗ** ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟ από την **ΠΕΜΠΤΗ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ** και εξής χάριν των ευσεβών προσκυνητών **ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑ, ΩΡΑ 17.00-18.00, ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ Ή ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ**. Θα ανακοινώνονται εκτάκτως και άλλες ι. ακολουθίες.

✓ **Διαβάζουμε στα site: ανατράπηκε η απορριπτική απόφαση για πλωτή εξέδρα στη Νικιάνα - εγκρίθηκε μετά την αίτηση θεραπείας της εταιρίας.**

Αξίζει να σημειωθεί ότι τόσο η αρχική απορριπτική απόφαση της 7ης Απριλίου 2026 όσο και η νεότερη εγκριτική απόφαση της 24ης Ιουλίου 2026 κοινοποιήθηκαν στον Δήμο Λευκάδας. Ωστόσο, από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στις δύο υπουργικές αποφάσεις δεν προκύπτει ότι ο Δήμος διατύπωσε γνωμοδότηση επί του αιτήματος.

Σ.Σ.: Νικιανιώτες πάρτε το χαμπάρι, όσο δεν κινητοποιείστε είτε με θεραπεία, αλήθεια τι έχουν οι πλωτές εξέδρες ιώσεις, είτε με ξεχασμένες τις αιτήσεις γνωμάτευσης στα συρτάρια του Δήμου για να περάσει η προθεσμία απάντησης προς το Υπουργείο οι εξέδρες μπαίνουν αφειδώς, ήδη έχουν φτάσει γύρω στις είκοσι για τη Νικιάνα στο λιμάνι, σε ορμίσκους σχεδόν μέσα στις πλαζ σε ακτογραμμή περίπου 4 χιλιομέτρων!!! Αναρωτιόμαστε όμως γιατί άραγε το Υπουργείο δίνει τη δυνατότητα άλλος να παίρνει την άδεια τοποθέτησης και μετά να μπορεί να την μεταβιβάζει σε άλλον ανεξέλεγκτα; Πολλά λέγονται και υπονοούνται, θα δείξει.

✓ **Φαίνεται ότι γίνεται καλή δουλειά από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Δήμου για να μείνει η Λευκάδα εκτός του μεγαλύτερου προγράμματος αγροτικής οδοποιίας των τελευταίων ετών** αφού όλες οι προτάσεις που είχε καταθέσει ο Δήμος στο πλαίσιο της παρέμβασης Π3-73-1.2 απορρίφθηκαν όπως απορριπτικές ήταν και οι προσφυγές προς το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων!!!

✓ **Παρά το γεγονός ότι η Νικιάνα είναι το 5ο μεγαλύτερο σε πληθυσμό χωριό της Λευκάδας**, η εικόνα των παιδιών που συνεχίζουν να παίζουν μέχρι αργά κάτω από το φως ενός προβολέα σε ένα αδόμητο χωράφι, αποτελεί την πιο χαρακτηριστική υπενθύμιση ότι η **Νικιάνα εξακολουθεί να περιμένει τις αθλητικές υποδομές που δικαιούται.**

✓ **Η απουσία ακόμη και μιας χημικής τουαλέτας σε ένα από τα πιο πολυσύχναστα λιμάνια της ανατολικής Λευκάδας** δημιουργεί πρακτικά προβλήματα στην καθημερινότητα, ιδιαίτερα κατά τους καλοκαιρινούς μήνες όταν η επισκεψιμότητα αυξάνεται σημαντικά.

Σ.Σ.: Μην τα θέλουμε και όλα δικά μας. Οι πλωτές εξέδρες παραμένουν και αυξάνονται στο λιμάνι. Και πού ξέρεις; Μπορεί να θρεθεί τρόπος να εξυπηρετούνται οι επισκέπτες στις τουαλέτες των κότερων. Και έτσι αφού δεν υπάρχει έλεγχος των αποβλήτων θα υπάρχει και τακτικότερη ανάδυση αρωμάτων στην ατμόσφαιρα!!!

✓ **Εκτεταμένες επιχώσεις στο ρέμα της Βρωμερλίμπας στη Νικιάνα**

Ποιος ενέκρινε το έργο;

Τις εκτεταμένες επιχώσεις στον χείμαρρο της Βρωμερλίμπας, στο ύψος της περιοχής «Μεγκούσα», λίγο μετά την αρχή του Κολουβιάτικου δρόμου από την πλευρά της Νικιάνας, καταγγέλλουν κάτοικοι της περιοχής, εκφράζοντας έντονη ανησυχία για την ασφάλεια του έργου και τις πιθανές συνέπειές του σε περιπτώση έντονων βροχοπτώσεων.

Πρόκειται για έναν σημαντικό χείμαρρο που πηγάζει από το δάσος των Σκάρων και εκβάλλει στη θαλάσσια περιοχή «Γαζάτο»-«Φραξί». Σύμφωνα με τις καταγγελίες, η φυσική κοίτη έχει δεχθεί εκτεταμένες επιχώσεις με μεγάλες ποσότητες χώματος, χαλικιών και βράχων, ενώ στο κάτω μέρος έχει τοποθετηθεί ένας τσιμεντένιος σωληνωτός οχετός, ο οποίος αποτελεί πλέον τη μοναδική διόδο για τη διέλευση των υδάτων. Παράλληλα, τα πρανή έχουν διαμορφωθεί με βαριά χωματο-τουρκικά μηχανήματα, ενώ πάνω από το σημείο διέρχεται χωμάτινος δρόμος.

Οι εικόνες προκαλούν εύλογο προβληματισμό. Δεν πρόκειται για μία απλή παρέμβαση συντήρησης ή καθαρισμού της κοίτης, αλλά για μία ουσιαστική αλλαγή της μορφολογίας του ρέματος, η οποία εγείρει σοβαρά ερωτήματα για την αντιπλημμυρική του λειτουργία.

Ερωτήματα που απαιτούν απαντήσεις

Οι αρμόδιες υπηρεσίες της Περιφερειακής Ενότητας Λευκάδας – Περιφέρειας Ιονίων Νήσων και του Δήμου Λευκάδας, στον βαθμό που εμπλέκονται λόγω του χείμαρρου και του δημοτικού δρόμου, οφείλουν να απαντήσουν δημόσια:

– Έχει διατηρηθεί η φυσική διατομή της κοίτης του χείμαρρου;

– Ποια είναι η παροχετευτική ικανότητα του οχετού που κατασκευάστηκε και επαρκεί για την ασφαλή διέλευση μεγάλων όγκων νερού κατά τη διάρκεια έντονων βροχοπτώσεων;

– Υπάρχει εγκεκριμένη υδραυλική μελέτη;

– Υπάρχει περιβαλλοντική αδειοδότηση και όλες οι απαιτούμενες εγκρίσεις για τις συγκεκριμένες παρεμβάσεις;

Τα ερωτήματα αυτά δεν είναι τυπικά ή γραφειοκρατικά. Αφορούν άμεσα την προστασία ανθρώπινων ζωών, περιουσιών και υποδομών σε μια εποχή όπου τα ακραία καιρικά φαινόμενα εμφανίζονται ολοένα και συχνότερα.

Η σιωπή δεν αποτελεί απάντηση

Σε ζητήματα που αφορούν την αντιπλημμυρική προστασία δεν χωρούν ασάφειες ούτε αλληλομεταβίβαση ευθυνών μεταξύ υπηρεσιών. Εάν η παρέμβαση έγινε στο πλαίσιο νόμιμου έργου, η Περιφέρεια και ο Δήμος πρέπει να ενημερώσουν τους πολίτες παρουσιάζοντας τα τεχνικά στοιχεία που διασφαλίζουν ότι δεν αυξάνεται ο κίνδυνος πλημμύρας. Εάν, αντίθετα, διαπιστωθούν παραλείψεις ή αυθαίρετες παρεμβάσεις, οι ευθύνες θα πρέπει να αναζητηθούν και να αποδοθούν.

Οι κάτοικοι της περιοχής δεν ζητούν τίποτε περισσότερο από το αυτονόητο: διαφάνεια, τεκμηριωμένες απαντήσεις και τη βεβαιότητα ότι ένας χείμαρρος με έντονη κλίση που ξεκινά από το δάσος των Σκάρων και διασχίζει κατοικημένες περιοχές δεν θα μετατραπεί, στην πρώτη μεγάλη νεροποντή, σε αιτία νέων πλημμυρικών προβλημάτων.

Σ.Σ.: 1) Μήπως θα έπρεπε να ενδιαφερθεί και ο Πρόεδρος της Κοινότητας για το συγκεκριμένο θέμα όπως έχει υποχρέωση απ' τα αυτοδιοικητικά του καθήκοντα όπως και για παρόμοιες περιπτώσεις;

2) Σε περίπτωση έντονης νεροποντής μία τσιμεντένια πίπα θα μπορέσει ν' αποτρέψει την πλημμύρα;

3) Έχει γίνει καταγγελία προς την Περιφέρεια και περιμένουμε νεότερα στο επόμενο φύλλο.